

Curčak

LIST UČENIKA OŠ DR. MATE DEMARINA MEDULIN

BROJ 44. / GODINA: XLIV. / 2023.

Mural Podmorski svijet

Sadržaj

1. Zemlja nas treba!
2. Mural: Medulinska lokva
3. Ližnjanska obala iz plavog prešla u crno
4. Mjesec hrvatske knjige
5. Susret s književnicom Melitom Rundek: Čitanje je u životu važno!
6. Intervju s Jadrankom Čunčić Bandov
7. Vrijedna donacija školskoj knjižnici
8. Likovno-literarni projekt: Haiku. Jedna slika u tri stiha.
9. Osvrt na kazališnu predstavu Bijeli klaun
10. Animirani film Gdje je Ana Frank?
11. Sličice iz školske svakodnevice
12. Literarno-likovne stranice: Slikarskim kistom i pjesničkim perom
13. Na bližim i daljim putovanjima
Antička Pula: Povratak u vrijeme starih Rimljana i još starijih Histra
Terenska nastava: Brijunske populacije
Posjet glagoljskoj tiskari u Roču
Izlet na Krk i u Rijeku
Izlet u Liku
Putovanje u Pöls
Putovanje u Argentinu
14. Zanimljivosti iz PŠ Šišan
15. Natjecanja i smotre
16. Sportske stranice
17. Sretno, osmaši

Likovna grupa i Mladi prirodnjaci

Uvodna riječ

Drage čitateljice, dragi čitatelji!

Stigli smo do kraja još jedne školske godine ispunjene brojnim aktivnostima, projektima, putovanjima, svakodnevnim školskim i izvanškolskim radom i učenjem, s naglaskom na očuvanju prirodnog i kulturnog bogatstva našeg zavičaja. Stoga prve stranice Cvrčka posvećujemo nizu hvalevrijednih radnih akcija naših prirodnjaka i likovnjaka usmjerenih na zaštitu prirodnog bogatstva medulinskoga kraja. Građanski odgoj i obrazovanje prvi put uvedeni su u našu školu za učenike petih razreda, a teme kojima su se bavili bile su od lokalnog do šireg društvenog značaja. Sportski uspjesi naših učenika nisu ni ove godine izostali, kao i brojna zapažena sudjelovanja na natjecanjima znanja na županijskoj i državnoj razini. Učeničko novinarsko, likovno i literarno stvaralaštvo bili su u punom zamahu. Od primanja učenika u prvi razred do oproštaja s dragim osmašima, od matične škole do područnih odjela školski se život odvijao bogato i raznovrsno - o svemu tome čitajte na stranicama našeg školskog lista.

Iza nas je bogata i uzbudljiva školska godina, a pred nama je ljetni odmor za koji vam želimo da ga provedete bezbrižno i vedro. Vidimo se ponovno u rujnu!

Uredništvo

Cvrčak br. 44 / Godina: XLIV.

Učenički list Osnovne škole dr. Mate Demarina Medulin

Munida 3, 52203 Medulin

tel. (052) 576-324, 576-005

ured@os-mdemarina-medulin.skole.hr

Odgovorna urednica: Emanuela Pinzan Chiavalon

Urednica: Tina Ribić

Učeničko uredništvo: Milan Taljat, 8. b, Iva Šipić, 8. b.,

Mia Buić, 8. b, Mare Mišković, 6. c, Demi Stanić, 6. c,

Sara Valković, 6. a

Lektura i korektura: Tina Ribić

Naslovnica: Mural Podvodni svijet nastao u suradnji

Likovne grupe i Mladih prirodnjaka

Tisak: MPS Pula

Sponzor: Općina Medulin

Zemlju nismo naslijedili od svojih predaka, već smo je posudili od svojih potomaka

Tijekom cijele školske godine mladi prirodnjaci brinuli su za očuvanje okoliša i raznim akcijama, radionicama i predavanjima pridonosili podizanju ekološke svijesti kod djece i odraslih. Obilježili smo sve važnije datume posvećene našem planetu, s posebnim naglaskom na naš medulinski kraj.

Za našu Medulinsku lokvu važni su ovi eko datumi:

2.2. Međunarodni dan zaštite močvara

22.3. Svjetski dan voda

22. 4. Dan planeta Zemlje

5. 6. Svjetski dan zaštite okoliša

Dragi Medulinci,

trećaši vam žele poručiti da čuvate svoju lokvu. Neka vas ovi eko datumi podsjetu koliko je zapravo lokva važna. Lokve su zbog svoje bioraznolikosti jako važne za život živih bića. U našoj lokvi i oko nje živi puno životinja i biljaka. Ona tim životinjama znači jako puno. To je njihov dom. Tu pronalaze hranu i vodu. Oko lokve mnoge ptice prave gnijezda i na svijet donose nove ptiće. Mnogima je to mjesto odmora na letu prema drugim krajevima. Biljke i životinje uljepšavaju nam život. Ptice i žabe svojom pjesmom, cvrčci svirkom, a cvijeće svojim mirisima i bojama.

Zato, nemojte automobilima dolaziti do same lokve!

Ono što vam više ne treba u kući, nemojte bacati u lokvu, reciklirajte ili bacite u smeće. Vlasnicima pasa poručujemo da čuvaju svoje ljubimce kako ne bi napali ili ozlijedili životinje koje žive na lokvi. Hranite ptice i Gagija zdravom hranom, raznim voćem, povrćem i sjemenkama, a ne stariim kruhom. Čuvajte prirodu! Biljke i životinje bit će vam zahvalne.

Budite ponosni na našu Medulinsku lokvu!

Aleksandar Meden, 3. r.

Brinemo o školskom okolišu

Mladi prirodnjaci

U našoj školi djeluje eko grupa Mladi prirodnjaci koju čine učenici iz 6. c razreda pod vodstvom učiteljice Natalije Zoričić. Grupa se okuplja četvrtkom i bavi se različitim aktivnostima od likovno-umjetničkog do praktično-ekološkog rada. Pri tom, nepisano pravilo bilo je da svaki put na sat drugi učenik donese kekse pa smo tako još slađe provodili vrijeme.

Izrađivali smo u suradnji s likovnom grupom košarice za osmi mart od papirnatih čaša i cvijeće od kaširanog papira, obilježili smo Dan planeta Zemlje i Dan voda izrađujući plakate. Bavili smo se sadnjom perunika i stabala maslina u školskom dvorištu te uređivanjem školskog dvorišta. Često smo surađivali i s prirodnjacima iz trećeg razreda koje vodi učiteljica Jasminka Zović. Naš najvažniji zadatak bio je osvijestiti ljude da odgovorno brinu o prirodi i okolišu.

Pozivamo sve da nam se pridruže i odgovorno brinu za čistu i zdravu prirodu! Zemlja nas treba, a mi nju još više!

Mare Mišković, 6. c

Mladi prirodnjaci u akciji

Mjesec dana kasnije

Zelena himna

Zelena himna

Kad jutrom proviri sunce nad morem,
a nebom se prospe ptičica pjev,
ti kreni u susret krasnome danu
da stigneš na vrijeme kročit' u svijet.

Pred tobom su šume, zelena polja,
U modrome moru kristalni sjaj,
U duši milina kad pogled ti padne
Na divni naš, dragi, voljeni zavičaj.

Tad pomisliš da to je čarobni raj,
Taj naš divni medulinski kraj!
Tad pomisliš da to je čarobni raj,
Da ljepšeg ti nema, to dobro znaj!

Mare Mišković, Sara Valković, Milan Taljat, Iva Šipić

Svi za lokvu, lokva za sve

Ujutro, čim sam se probudila, brzo sam se spremila i izjurila iz kuće. Pred nama je bio važan dan – uređivanje i čišćenje naše poznate medulinske lokve. Učenici trećih i šestih razreda s učiteljicama Jasminkom Zović i Natalijom Zoričić trebali su se te subote okupiti i održati radnu, ekološku akciju.

Već od dugog mjeseca pripremali smo plakate o biljnom i životinjskom svijetu koji obitava na lokvi i željno smo iščekivali rad na terenu. Na plakatima smo prikazali razne vrste kornjača, riba, ptica. Plakate smo izložili oko lokve tako što smo ih objesili na dugu špagu. Nakon što smo izložili radove, malo smo predahnuli i osvježili se, posjedali na travu i poslušali predavanje o patkama, guskama i o njihovoj prehrani. Nakon toga učiteljice su namjestile kućice za ptice po stolu, a mi smo ih raznim bojama obojali. Svi su se potrudili i kućice su zaista na kraju bile predivne.

U nastavku aktivnosti čekale su nas dvije iskopane rupe u koje smo zasadili dva visoka stabla krušaka. Učiteljica Natalija nas je pohvalila i obećala nagraditi trud peticama (što je i učinila). Naš trud nije prošao nezapažen, čak su nas i fotografirali dronom iz ptičje perspektive!

Na kraju smo se počastili ukusnom maneštrom i zaslادili tortom od čokolade. Bio je to sladak završetak napornog dana u kojem smo se družili, učili i napravili dobar posao.

Sara Valković, 6. a

Zasadi stablo, ne budi panj

Treći razred matične škole i njihova učiteljica Jasminka Zović i ove su godine sudjelovali u akciji „Zasadi stablo, ne budi panj“.

U dvorištu Šantadur centra u petak, 3. ožujka učenici Eko grupe uz pomoć MedEko ekipe i Šantadurki Ines Savić i Sonje Barbare Bader zasadili su mini društveni voćnjak. Sadili su citruse, trešnju i bobičasto voće. Nakon sadnje svi su malo odmorili i okrijepili se uz sokove i kolačiće, a zatim je uslijedila proslava rođendana te igra na livadi uz tople zrake sunca. Dvorište Šantadur centra ukasili su eko – recikliranim ukrasima, krpenim zastavicama na špagi koje su izradili učenici nižih razreda naše škole.

Predah u hladovini

Izložba plakata

Sadimo maslinu

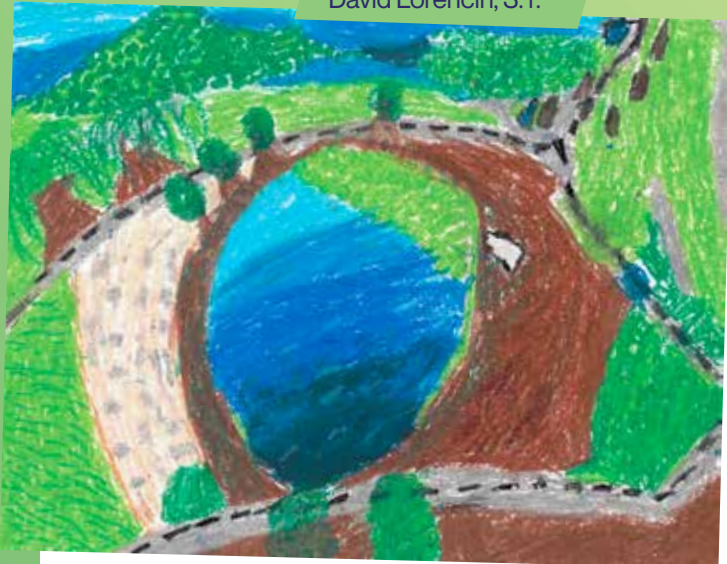
Izrada kućica za ptice

Svi za lokvu,
lokva za sve

David Lorencin, 3. r.

Dirigent Gagi

Jednog proljetnog dana život na lokvi bio je jako dosadan. Gagi i ostali prijatelji dosađivali su se.

U daljini Gagi je ugledao neke dječake. Zabavljali su se oko lokve i pjevušili neku pjesmu. Sve su životinje čule tu pjesmu. Jako im se pjesma sviđjela pa su pokušali i oni pjevati, ali nisu mogli. Svatko je probao pjevati pjesmu sam, ali nije uspio. Gagi je predložio da probaju pjevati svi zajedno kao zbor. Više im nije bilo dosadno. Cijeli dan su vježbali.

Te večeri životinjski svijet Medulinske lokve pjevao je prekrasnu pjesmu. Publika ih je nagradila ukusnom poslasticom. Dječaci su im donijeli mješavinu žitarica. Bilo je tu zrnja kukuruza, pšenice i suncokreta. Kada su se svi najeli i napili, pošli su spat.

Lovro Radošević, 3. r.

Potruga za hranom

Došla je zima. Na lokvi je nestalo hrane. Gagi se morao udaljiti od lokve.

Krenuo je u potragu za hranom. Išao je od kuće do kuće i tražio nešto da pojede. Ljudi su mu najčešće davali staro kruha. Bio mu je jako ukusan, ali ga je od kruha počeo boljeti trbuh. U jednom dvorištu dobio je puno raznog zrnja. E, to je bilo ukusno i zdravo! Kada se najeo, ponio je sa sobom hrane za svoje prijatelje.

U proljeće su došle druge ptice. Bilo je tu puno novih patkica i gusaka. Gagi više nije morao u potragu za hranom. Proljeće je prepuno hrane.

Patrik Jedrejčić, 3. r.

Gagi i novi prijatelji

Jednog proljetnog dana na Medulinskoj lokvi Gagi se odmarao u hladovini žalosne vrbe. Tražio je nove prijatelje, no nitko nije bio na vidiku.

Drugi dan je ugledao jednu lastavicu po imenu Lađa kako leti iznad lokve. Dotrčao je do nje i upitao ju je:

„Lasto, lastice, hoćeš li biti moja prijateljica?“

„Naravno!“ odgovori mu lasta.

Sljedećeg trenutka doletjela je roda Rita, a lasta i Gagi je odmah upitaju:

„Rodo, rodice, hoćeš li nam biti prijateljica?“

„Zašto ne?!“ odgovori im Rita.

Istoga trena iz visoke trave pojavi se patka Patricija, a Gagi, Lađa i Rita je upitaše:

„Patko, patkice, hoćeš li nam biti prijateljica?“

„Pa zašto me to pitate, naravno da hoću!“ kaže patka Patricija.

Gusak Gagi, lastavica Lađa, roda Rita i patka Patricija zajedno su proveli prekrasno proljeće. Postali su pravi prijatelji.

Vita Radošević, 3. r.

Rođendan na lokvi

Gagi ima danas rođendan. Malo je tužan jer mu do sada nitko nije čestitao osim njegove družice Gagice. Bio je malo zabrinut jer na lokvi ima puno prijatelja, a svi su zaboravili na njegov rođendan.

Gagica mu je predložila da krenu u malu, romantičnu šetnju oko lokve. Kada su došli do žalosne vrbe, Gagi je čuo neki dubok glas koji je dopirao iz vode: „Kre, kre, kre!“ Približili su se hladovini, a tamo je bilo mnoštvo žaba, kornjača, patkica, roda, lastavica i još puno drugih ptica. Svi su počeli pjevati u jedan glas: „Sretan rođendan ti, sretan rođendan Gagi...“ Gagi je bio presretan i upitao je: „Zar ste sve ovo pripremili za mene?“ „Naravno da jesmo, pa ti si naš prijatelj! Zar ne vidiš tortu na pet katova i natpis SRETAN ROĐENDAN, GAGI!“

Proslava je trajala do dugo u noć. Pjevalo se i plesalo. Ovo je bila nezaboravna rođendanska proslava.

Layla Avdić, 3. r.

Ena Grabrović, 3. r.

Medulinska lokva

Sve je lipo,
sve je lipo u pramaliće!

Tići kantaju,
a žabe tancaju.

Dok patke idu i piju,
čvrčci in se smiju.

Guske se namurivaju,
a repci predikaju.

Piljuh nervož leti,
išče ništo za pojist.

Sve je lipo,
sve je lipo na toj lokvi medulinskoj!

Vita Radošević, 3. r.

Zagonetke trećaša o stanovnicima medulinske lokve

Čudne šare, divne boje,
na krilima mojim stoje.

Noemy Jadreško

Po glasu – živko. Po perju – sivko.
Skakućem, virkam, posvuda zirkam.
Čuvam se pračke i bježim od mačke.

Noemy Jadreško

Kad ronimo i plivamo, mi zaista uživamo.
Privlači nas uvijek voda, jer smo perad
smiješnog hoda.

Ana Kirac

Okrugao sam i imam zarez, zato oprez!
Leteća sam vadičica krvi. Sakrivam se
u travi.

Lovro Radošević

Ilirjana Lleshaj, 3. r.

Radionica izrade murala Medulinska lokva u OŠ dr. Mate Demarina

Učenci sedmih i osmih razreda OŠ dr. Mate Demarina od 11. do 13. listopada oslikavali su mural na zidu školskog hodnika uz pomoć i vodstvo likovne umjetnice Tanje Blašković iz Rijeke. Tema slike bila je unaprijed dogovorena – Medulinska lokva i biljni i životinjski svijet oko nje, a umjetnički proces trajao je tri dana i obuhvatio je nekoliko faza.

Učenci su svoje ideje prenijeli na skice i, nakon što je umjetnica njihove motive objedinila u digitalnom obliku, pristupili su radu. Prema uputi umjetnice učenci su motive na zid crtali odmah u boji, bez postepene pripreme, te ih spontano i slobodno povezivali u cjelinu. Tako su se neki motivi slagali jedni preko drugih u čemu je bila bit stvaralačkog rada – u slikarskoj umjetnosti ne postoje pogreške, niti ograničenja. Okvirno je tema bila zadana, ali svaki je učenik mogao pristupiti na svoj jedinstveni način njenoj realizaciji – kornjače, guske, ribe, ptice, patke... nastajali su iz pojedinačnih kistova i zajedno stvorili skladan prikaz Medulinske lokve.

Tri su dana na školskom hodniku učenci u kreativnoj i opuštanoj atmosferi provodili jutarnje sate pretvarajući nekada bijeli i nezanimljiv zid u umjetničko djelo. Bila je to prilika za učenje raznih slikarskih tehnika, suradničkom radu, biološkoj raznolikosti mjesta u kojem živimo, prilika u kojoj smo učili neopterećeno, bili umrljani raznim bojama, i imali osjećaj da radimo nešto vrijedno. Nešto što će budućim generacijama unijeti vedrinu i razbiti tu ozbiljnost i napetost koju škole nekad stvaraju u učenicima.

Radionica izrade murala bila je zanimljiva i uspješna, posebice što ju je vodila mlada umjetnica Tanja Blašković koja je već grad Rijeku ukrašavala svojim slikama na kojima je koristila motive iz prirode i likove žena. Svoje znanje i iskustvo prenijela je na učenike motivirajući ih u stvaranju bogato oslikanog školskog murala, kao i za daljnji umjetnički i kreativni rad.

Milan Taljat, 8. b

Mural u izradi

Mural

Detalj

Ližnjanska obala iz plavog prešla u crno!

Ližnjan je malo turističko i ribarsko mjesto na jugoistoku Istre.

Krase ga prekrasna razvedena obala, bujna vegetacija i plodna polja. Miran zimski život mještana uzburkala je neočekivana situacija koja se dogodila sredinom studenog 2022. godine. Nakon gotovo tri mjeseca od ekološke tragedije razgovarali smo sa Ankom Kostešić, Ivicom Grbinom i Igorom Mrkićem, kao važnim sudionicima ove priče kako bismo saznali što više detalja o trenutnoj situaciji na našoj prelijepoj ližnjanskoj obali.

Tog je kobnog dana Anka Kostešić prva primijetila da se događa nešto neobično.

Neobičnu pojavu primijetila sam 13. studenog 2022. godine u jutarnjim satima u uvali Kuje. Jako je ružno izgledala, imala je strašno neugodan miris i bila je oblika velike crne plahte, koja pliva po površini mora. Neke mrlje su već bile na obali, zalijepljene na škrapama jer ih je bura dopuhala. Odmah sam obavijestila nadležne službe koje su pomislile u prvi trenutak da nije to tako strašno, ali su dolaskom na teren vidjeli da je to velika ekološka katastrofa.

Ankin suprug i sin lokalni su ribari, te su uz ostale ribare jako zabrinuti za morski svijet. Oni, kao i ostali ribari, dugo su vremena čistili naslage katrana sa svojih brodica.

Zatim smo razgovarale s Ivicom Grbinom, predsjednikom DVD Ližnjana koji nam je ispričao kako su pristupili ovom jako zahtjevnom zadatku.

Što se tiče aktivnosti vezanih uz vatrogastvo općenito, znamo da se nas može pronaći u svim situacijama, odnosno neprilikama, koje mogu ugroziti normalnu funkciju življenja ljudi i njihovih dobara. Samim time, nailazimo na velik broj neočekivanih pojava tako da smo svjedoci i ove nepogode koja se desila na našem priobalju. DVD Ližnjan uključio se u sve aktivnosti od samog čišćenja do pružanja pomoći pri prijevozu ljudstva i sredstava za čišćenje. Želimo biti prisutni koliko nam dozvoljava slobodno vrijeme nakon obaveza uz zaposlenje i obitelj. Uz ljude koji još uvijek obavljaju čišćenje

profesionalno, bilo je uz nas i mještana koji su dali svoj doprinos čistoj obali. Akcija čišćenja još traje s obzirom na ogromne razmjere ove ekološke katastrofe.

Što biste poručili ljudima koji zagađuju okoliš?

Mislim da nas je ovo što se desilo dodatno ponukalo na razmišljanje o zaštiti okoliša. Moramo se educirati i odgajati u duhu zaštite našeg lijepog planeta Zemlje da bismo ga mogli ostaviti čistim i ugodnim za življenje našim potomcima.

I za kraj razgovarale smo s Igorom Mrkićem, rukovoditeljem čistoće u Pula Herculanei d.o.o. koji nam je dao nekoliko važnih informacija o aktivnostima svoje službe.

Često sudjelujemo u akcijama čišćenja otpada. Naš je posao da održavamo čistoću svakog područja kojeg pokrivamo. U Ližnjanu smo obalu čistili šest dana. U ekipi je sudjelovalo četiri djelatnika Pula Herculanee. U radu smo

koristili posebnu opremu: zaštitna odijela, posude za prikupljanje mase, zaštitne rukavice, lopate, kolica i četke. Prikupljeni smo katran predavali organizatoru akcije čišćenja na licu mjesta. Bitno je naglasiti da je to jako spor i detaljan posao, no mislim da smo počistili skoro 100 m obale. Srećom, nismo imali nikakvih problema s vremenom. Otporni smo i na hladnoću i na vrućine, tako da nam ni bura nije smetala. Na terenu je bilo puno drugih ekipa i volontera.

Koju biste poruku uputili našim čitateljima?

Mislim da smo mi odrasli naslijedili prirodu od vas, budućih generacija. Trebamo biti odgovorni i kada dođe vrijeme, vratiti vam prirodu u što boljem stanju. To je naša obaveza i obaveza svake buduće generacije.

Iz ovih se razgovora može zaključiti kako su ljudi složni kada ih pristigne nevolja. Dosta je posla već učinjeno, i svi su složni oko toga da do ove situacije nikako nije smjelo doći. Dobra je to škola i za sadašnje i za buduće generacije.

Nadamo se da ova ekološka katastrofa neće ostaviti velike, dugotrajne i nepopravljive posljedice na morski svijet i život ljudi u ovom kraju. Budimo odgovorni prema svom planetu!

Mare Svilan, Katja Kostešić, Johanna Drandić Wallinger, 5. d

Intervju s Jadrankom Čunčić-Bandov

“Nema
ljepšega od toga kada ti hobi
postane profesija.”

U sklopu programa Dječjeg tjedna koji je obilježila naša škola, u posjet je iz Velike Gorice došla dječja književnica i lutkarica Jadranka Čunčić-Bandov. U sportskoj dvorani održala je lutkarsku predstavu koju su došli gledati učenici nižih razreda. Djeca su sa zanimanjem gledala predstavu, a smijeha i veselja je bilo mnogo.

Mi kao novinarska grupa škole imali smo priliku postaviti joj nekoliko pitanja o njezinom radu s djecom, a i općenito o životu jedne svestrane dječje autorice.

Tko je u Vama pobudio ljubav prema lutkarstvu?

U srednjoj školi imala sam jednu jedinstvenu profesoricu koja mi je predavala lutkarstvo. Ona je mene uvela u svijet lutaka i otkrila moj dar za pisanje. Nakon srednje škole postala sam i član njezine lutkarske družine “Kvak”, za koju sam pisala više od dvadeset godina.

Dakle zahvaljujući jednoj posebnoj osobi, Vlasti Pokrivki, profesorici lutkarstva, ja sam danas književnica i lutkarica. Ima mnogo talentiranih ljudi u svijetu, ali moraš imati sreće da naiđeš na osobu koja će u tebi taj talenat probuditi.

Jeste li već kao dijete pokazivali talent za umjetnost? Jeste li mogli zamisliti da ćete se baviti lutkarstvom kad odrastete?

Uvijek sam imala jednu posebnu ljubav i emociju za malu djecu. Kao mala uvijek sam željela raditi s djecom i zato sam upisala školu za odgajateljice. Tada još nisam mislila da ću se baviti lutkarstvom.

Za umjetnost sam imala smisla pa sam zbog toga diplomirala povijest likovne umjetnosti. Dakle, imala sam interes za više grana umjetnosti, ali lutkarstvo je ipak nakon nekog vremena prevladalo.

Kakve vam izazove predstavlja kazališna izvedba, a kakve pisanje igrokaza i stripova? U čemu najviše uživate?

Najviše uživam u kazališnoj izvedbi zbog povratne informacije djece. Ona je jako zahtjevna i oduzme mi puno energije, no ja imam neki višak energije pa to izdržim. Inače, čak se i moj muž, koji me samo vozi uokolo, umori više od mene.

Pisanje je također vrlo zahtjevno. Kratki su igrokazi samo prividno jednostavni za napisati. Dugo razmišljam kako bi u malo riječi rekla sve što želim i kako bi postigla neki štos na kraju, neki prevrat situacije. To je nekad jako teško pa me katkad i iznervira. Kratka forma je vrlo zahtjevna za pisanje, ali dugu i ne znam pisati. Probala sam i to, ali očito sam nadarena samo za kratku formu.

Recite nam nešto o izradi lutaka. Kako nabavljate materijale? Koliko vam treba za izradu?

Za ovu predstavu sam lutke radila šest mjeseci. Izrada sve u svemu nije teška, teži je proces koji vodi do same izrade. Dok tikve posadim, dok se osuše... šest mjeseci prođe samo tako. Napisala sam i pjesmu za Dedeka Tikvomira u ovoj predstavi: „Tikve sadim, od njih lutke radim”. Tada sam zapravo bila inspirirana sama sa sobom!

Lutke stvaram spontano, ne koristim nikakve skice ili crteže. Ja imam dosta osjećaja za vizualno stvaranje. U tom području, naravno, imam i određeno obrazovanje, tako da mogu stvarati bez puno planiranja unaprijed.

Koji je bio Vaš omiljeni dječji pisac u srednjoj školi?

Kada sam išla u srednju školu, imali smo predmet Dječja književnost. Tim sam se putem upoznala s mnogo pisaca i pjesnika. Meni je osobno uzor bio Stanislav Femenić, izvanredan dječji pisac. Osim njega dragi su mi bili Ratko Zvrko i Grigor Vitez. Negdje na tragu toga, ustvari, imam svoju rimu i štoseve.

Po čemu pamтите svoje osnovnoškolske dane?

Lako mi je srednja škola, zbog toga što sam tamo pronašla svoj interes, bolje ostala u pamćenju, u osnovnoj sam školi imala prijateljsko susjedstvo i društvo. Bila sam dobra učenica, nisam imala sve petice. To su bila vremena gdje se nije o “pet nula” niti govorilo, mi se nismo zamarali time. Nekada je “carska” ocjena bila trojka. Ja smatram da je cilj odličnih

ocjena suviše opterećujuć i da se puno toga u životu može postići i bez toga.

Volite li posjete školama? Imate li tremu prije predstave?

Obožavam. Neke škole su mi već prijatelji. One oko Zagreba posjećujem svake godine, a mislim da sam već jednom posjetila školu u Medulinu. One su mi, na neki način, radno mjesto.

U početku imala sam i malo treme, što je normalno kod svakog javnog nastupa. Ja sada već imam ogromno iskustvo u tom nastupu. Vladam djecom, imam neku posebnu energiju, no uvijek sam bar malo napeta prije. Svaki javni nastup je stresan, ali kada to voliš raditi, onda vrlo lako prijeđeš preko toga.

Sveukupno sam zadovoljna reakcijama djece. Nisam prezahtjevna da moraju biti kao bubice, tu uopće nisam osjetljiva. Nekada pužu, leže na strunjačama...

Takve sam prirode da nisam živčana, imam strpljenja i tolerancije u radu s djecom; znam da djeca ne mogu biti kao kipovi. Pa neka oni i malo zagalame, kada je dreknem glasom nekog lika u izvedbi, oni se opet umire.

Imate li pokoju anegdota, nešto što vam je ostalo urezano u pamćenje?

Ima puno tih anegdota, ali sada mi na pamet padaju dvije.

Bila je to neka škola oko Zagreba i jedan dječak dignuo je ruku da me nešto pita. „Znate vi što mene brine?” govori „Mene brine tko će vas zamijeniti jednog dana. Pa vi i pišete i glumite i radite lutke”. Meni je to bilo nešto fascinantno

kako djeca promišljaju i kako su pametni. I učiteljice su se začudile nad tim pitanjem! I stvarno, tko će me zamijeniti? U dječjem stvaralaštvu ili pišu ili glume, ali baš da sve to radi jedna osoba, to je rijetko.

Tada je još gradonačelnik Zagreba bio Milan Bandić, a Jadranka Kosor je bila premijerka i stalno se o njima pričalo na televiziji. U jednoj školi je učiteljica prije predstave pitala djecu znaju li tko im je došao u posjet. Jedan dječak se brzo ustao i odgovorio “Jadranka Kosor-Bandić!”. Bandić, Bandov, to je slično i kako je on stalno doma slušao na medijima imena tih političara, tako je povezao s mojim prezimenom i imenom jer slično zvuče.

Kako se vrijeme korone odrazilo na Vaš rad?

Dvije godine nisam puno radila. Malo sam se odmorila, pa čim je prestala korona, odmah su me počeli zvati. Čak sam i pod maskom glumila s manjim brojem djece. Prilagodim se ja svemu. Bolje tako nego nikako.

Čime se danas bavite u slobodno vrijeme?

Osim što sam nekada puno šetala, u slobodno vrijeme dosta čitam, ali obožavam gledati filmove. Naravno, dobre filmove. Najdraži ne bih mogla izdvojiti, ali najviše volim povijesne.

Koji su vam planovi za budućnost?

Nemam baš puno nekih planova, možda još koju knjigu izdati, vidjet ću... ali svakako planiram s glumom nastaviti i u mirovini.

Milan Taljat, 8. b

Načelnik Ivan Kirac donirao knjige medulinskoj osnovnoj školi povodom Međunarodnog dana dječje knjige

“Jako nam je važno da djeca u našoj školi čitaju i stječu nova znanja, i zato se trudimo da iz godine u godinu obogaćujemo izbor knjiga u školskoj knjižnici”, izjavila je ravnateljica osnovne škole u Medulinu, Emanuela Pinzan Chiavalon.

Povodom obilježavanja Međunarodnog dana dječje knjige, Općina Medulin odlučila je donirati 20 knjiga Dječjem vrtiću Medulin i 55 knjiga različitih tema medulinskoj osnovnoj školi. Osim toga, najavio je načelnik, učenicima viših razreda bit će poklonjeno čak 290 slikovnica Ja sam more autorice Maje Čerljenko.

Načelnik je osnovnu školu posjetio 3. travnja, a škola mu je, u znak dobrodošlice pripremila nastup učenika prvog razreda. Osim njega, kratku riječ imala je i ravnateljica škole te je izrazila svoj ponos na bogati izbor knjižnice i na knjižničarku koja je uvijek dostupna i od pomoći pa samim time

potiče ljubav za čitanjem kod najmlađih. “Osim knjiga, naša djeca vole i društvene, edukativne igre i obožavaju šah. Moram ih doista pohvaliti,” dodala je Dušanka Đokanović, knjižničarka OŠ dr. Mate Demarina Medulin.

Novinarska grupa imala je priliku održati kratak intervju s načelnikom Općine. U njemu je rekao nešto o sebi, poslu kojeg radi i o tome što čeka Medulin u bliskoj budućnosti kada se govori o projektima unapređenja već napredne infrastrukture.

U koju ste osnovnu školu išli i kakva su Vaša sjećanja na to razdoblje?

Pohađao sam OŠ dr. Mate Demarina, upravo ovu u kojoj se nalazimo sada. Osmi sam razred završio 2006. godine, dvije godine nakon što se otvorio tada novi dio škole, gdje je blagovaonica. Bili smo jedna od prvih generacija koje su

koristile te učionice i upravo me iz tog razloga raduje da su nove generacije dobile i ovaj dio gdje je sada nova knjižnica. Sjećanja su jako dobra, pogotovo sada, kada mi učiteljice koje su mi nekada predavale mašu na cesti. Iznova se sjetim tog razdoblja...

Tko Vas je (ili što) potaklo da se kandidirate za načelnika općine?

Cijeli život sam bio uz politiku, najviše uz oca koji je bio predsjednik Mjesnog odbora. Ovdje je bila, nakon povratka s fakulteta, prisutna i želja za pomoći i doprinosom zajednici. Ona me motivirala da se 2018. godine kandidiram za Mjesni odbor, gdje sam ostvario dobre rezultate. Nakon što je tadašnja predsjednica Mjesnog odbora odstupila s pozicije, preuzeo sam tu funkciju. 2021. odlučio sam se na lokalnim izborima kandidirati za načelnika i za Općinsko vijeće.

Koji su zadaci jednog načelnika općine? Što sve obuhvaća Vaš posao?

Širok je spektar poslova koje načelnik obavlja. Tu su razgovori s mještanima, koordinacija direktora općinskih firmi, a najbitnija stvar je imati viziju kako razviti cijelu općinu u narednim godinama. Treba biti "vizionar" koji će znati kako razviti cijelu jedinicu lokalne samouprave, odnosno, jednostavnije rečeno, sva naša naselja.

Kako izgleda jedan vaš uobičajen dan?

Svaki dan dolazim na posao između 8 i 8:15. Tada se prolistaju novine, pogledaju portali i napravi se jedan kratki "briefing", odnosno informiranje s pročelnicima, kojih je četiri. Nakon toga s mojim savjetnikom Giannijem napravim raspored za tekući dan i tjedan koji slijedi. Onda dolazi Ana iz odnosa s medijima i EU projektima. Ako već nemamo dogovoreni sastanak s jednim od mještana koji je došao po neki savjet ili da riješimo neki njegov problem, odlazimo na teren, kao što smo došli ovamo. Radni dan završava oko 19 ili 20 sati.

S kojim ste se velikim problemom susreli?

Jedan od većih izazova s kojim smo se susreli bio je u jako kratkom vremenu pripremiti poziv za projekt izgradnje staračkog doma, koji još nije javno objavljen, ali u narednom periodu će biti. To je bio veliki projekt; vrijednost izgradnje takvog doma je preko 6,5 milijuna eura. Vjerujemo da ćemo te novce osigurati kako bismo mogli našim starijima omogućiti kvalitetnu stručnu brigu uz sve ostale usluge koje pruža jedan dom za umirovljenike.

Što smatrate prioritetnim zadatkom koje želite ostvariti u svom mandatu u Općini Medulin?

Jedan od prioritetnih zadataka mi je unapređenje infrastrukture, dakle bitni su nam razvojni projekti. U cilju nam je izgradnja nastavka biciklističke staze u Banjolama (Kamik –

Mušoga) te biciklističkih staza koje povezuju Medulin i Premanturu s Pulom te Medulin s Pomerom. Jako nam je važno da naša mjesta budu povezana biciklističkim stazama, radi lakšeg i učinkovitijeg kretanja biciklom od strane mještana, a u sezoni i turista. Vrijednost i ovog projekta je velika, jer će se na taj način izgraditi 14,5 km nove staze.

U čemu je Općina Medulin bolja od ostalih po vašem mišljenju, a na čemu bi trebala poraditi?

Kao općina nam je prednost da imamo jako vrijedne ljude koji žive na ovom području, ljudi razvijaju i prate sve moderne trendove. Trebamo zadržati kontinuitet, kako bi i dalje ostali među najboljima. To možemo napraviti kroz investicije u dodatne sadržaje, ali isto tako i daljnji razvoj infrastrukture treba biti prioritet.

Što je za vas najveća vrijednost Općine Medulin?

Kratko i jasno: priroda i ljudi.

Što mislite o potrebi nadogradnje područnih škola, npr. Banjole?

O nadogradnji područnih škola počeli smo razgovarati. Želja mi je, i cilj, napraviti rekonstrukciju škole u Banjolama. Neki predliminarni, početni sastanci već su održani i vjerujem da ćemo uspjeti u tome, samo moramo napraviti jako dobru koordinaciju s Istarskom županijom radi posebnih normi i bit će to uspješno proveden projekt.

Što biste poručili učenicima naše škole i čitateljima školskog lista Cvrčak?

Učenicima i čitateljima bih poručio da nikad ne odustaju od svojih ciljeva, nego da budu uporni i kad-tad će se ta upornost isplatiti!

Milan Taljat, 8. b

Mjesec hrvatske knjige

Mjesec hrvatske knjige ove smo godine obilježili zanimljivim predavanjima o povijesti knjige i radionicama pisanja tušem i trskom u školskoj knjižnici. Naša knjižničarka Dušanka Đokanović pripremila je za učenike prezentaciju o počecima pismenosti, prvim pisanim tekstovima na kamenu, kori drveta, papirusu, pergameni, papiru pa sve do suvremene elektronički zapisane knjige. *Učenici su sa zanimanjem popratili predavanje o tekstovima koji su nastajali u dalekoj prošlosti, različitim pismima kojima su se ljudi služili i načinima oblikovanja knjiga.*

Učenici su potom imali zadatak napisati svoje ime i prezima pismom glagoljicom po papiru. Da izazov bude veći, pisali su tušem i posebno zašiljenom pisaljkom od trstike. Iako zadatak nije bio lak, pokazali su se vrlo spretnim i urednim, uz zaključak kako pisarima u srednjem vijeku nije bilo lako rukom prepisivati tekstove bez mogućnosti ispravka pogreške.

Moto ovogodišnjeg Mjeseca hrvatske knjige glasi: Misli na sebe, čitaj! Mislite na sebe i što češće dođite u školsku knjižnicu gdje vas čekaju brojni stari i novi naslovi, gdje ćete uvijek ugodno provesti vrijeme i nešto lijepo i korisno naučiti.

Radionica pisanja perom

Susret s književnicom Melitom Rundek

Čitanje je u životu važno!

U srijedu, 16. studenog, našu školu posjetila je književnica Melita Rundek. Iako ju većina nas zna po romanu Psima ulaz zabranjen, u susretu s djecom govorila je više o životnim iskustvima i poukama te kroz zanimljiv i duhovit način objasnila i ukazala na važnost čitanja.

Susret se održao u školskoj knjižnici, a književnicu su imali priliku saslušati učenici šestih razreda, od kojih 6. c upravo ovaj mjesec čita roman Psima ulaz zabranjen, u pratnji triju učiteljica.

Melita Rundek izgledala je jako maštovito s gustom, kovčavom, crvenom kosom i blijedim, nasmiješenim licem, odjevena u šarenu, neobičnu haljinu: poput prave dječje književnice. Neke je učenike podsjetila na omiljen književni lik - Pipi Dugu Čarapu.

Druženje je započela pitanjem vole li učenici čitati i cijenila je iskrenost onih učenika čiji je odgovor bio negativan. Ali tada je uzela za zadatak da ih u sljedećih četrdeset pet minuta uvjeri kako je čitanje u životu važno.

Melita Rundek ostavila je dobar dojam na učenike svojim opuštenim, zaigranim i šaljivim pristupom dok je objašnjavala našem Ugu koliko je važno čitanje i poznavanje riječi da bi mogao osvojiti ženu svog života. Spomenula je i svoja ostala djela, nagrade koje je osvojila za njih, a zadnjih pet minuta ostavila je posebno za svoj roman Pet i pol minuta do zvona.

Susreti s književnicima važna su, poticajna i vrijedna iskustva - čak je i Ugo zaključio: **IPAK ĆU POČETI ČITATI!** Čitajte i vi!

Milan Taljat, 8. b, Sara Valković, 6. a, Mare Mišković, 6. c

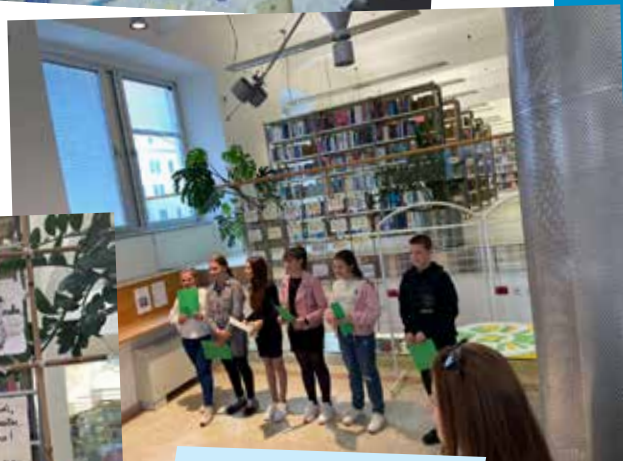
Šetnja Vižulom

Na likovnoj radionici

Likovna radionica

Otvorenje izložbe u
Gradskoj knjižnici Pula

Djelić izložbe

Likovno-literarni projekt: Haiku. Jedna slika u tri stiha.

O projektu

17. travnja, na Svjetski dan haiku poezije, u Gradskoj knjižnici u Puli otvorena je izložba *učeničkih radova nastalih* u sklopu likovno-literarnog projekta:

Haiku. Jedna slika u tri stiha.

Ideja o ovom projektu nastala je na početku školske godine s ciljem da se u korelaciji predmeta Likovne kulture i Hrvatskog jezika *učenike potakne na likovno i literarno stvaralaštvo*, a tema haiku bila je u svakom smislu poticajna. U projektu su sudjelovali učenici 5. d razreda uz vodstvo učiteljica Mirjane Konta, Tine Ribić i Ileana Rinaldis.

Iako haiku pjesništvo dolazi iz dalekog Japana i proizlazi iz istočnjčkog filozofskog sustava, pokazala se bliskom i

razumljivom ljudima diljem svijeta koji ju vole čitati i pisati. Učenici su se čitajući japanske i hrvatske haiku pjesnike upoznali s ovom kratkom lirskom formom, prvotno su zajednički, a potom samostalno pokušali napisati svoje prve pjesme. Poseban dio projekta bio je rad na Vižuli gdje su učenici fotografirali odabrane motive u prirodi, a zatim ih oslikavali temperama na platnu. Uz svaku sliku učenici su napisali haiku pjesmu koja je sadržavala motive i ugođaj slike. Za posjetitelje izložbe pripremili su stranicke s podacima o ovom projektu.

Učenici su tijekom projekta usmjeravani da boraveći u prirodi zamjećuju bitne, lijepe i zanimljive detalje, da osvijeste važnost prirode i svakog trenutka koji može biti poticaj za stvaralaštvo, da gledaju svijet sa znatiželjom i uvijek novim otkrićem.

Haiku.

Jedna slika u tri stiha.

Haiku. Tradicionalna japanska pjesnička forma od tri stiha koja prenosi neposredan doživljaj prirode i svijeta u svega sedamnaest slogova.

Jednostavan, bez suvišnih ukrasa, slobodan od rime, uronjen u sadašnji trenutak - haiku je pjesnička slika temeljena na par motiva, većinom iz prirode koja nagovještavaju godišnje doba.

Bez namjere da utječe na čitatelja, da ga usmjerava ili podučiti, haiku prenosi spontan i iskren osjećaj koji nastaje u trenutku.

“Haiku je prst što pokazuje na Mjesec, i ako je ruka ukrašena draguljima, više ne vidimo ono što pokazuje.”

*Čempresi koje gledamo iz učionice
tako su nam daleki kao i kraj sata. A
vani je sve ljepše i privlačnije.*

Sunce na nebu.
*Čempresima se grane
njišu, blistaju.*

Dječak može izgledati nemiran i neposlušan, tako izaziva ljutnju i prijekor učitelja, ali iza svog ponašanja krije jednostavnu istinu.

Nestašni dječak
olovke baca na pod.
Dosadno mu je.

Malo je potrebno djeci da se i zimi zabave, hladnoća i studen neće ih spriječiti da uživaju na snijegu.

Igre na snijegu.
Snjegović na livadi.
Zimske radosti.

I najveći lutalica zna odakle dolazi, osjećaj pripadnosti ne može se lako izbrisati iz sjećanja kao ni čežnja za povratkom.

Ta jedna mačka,
koja danima luta,
zna gdje joj je dom.

Ovaj sretan cvijet
svako se jutro budi.
Budi s veseljem!

Belmina Šaldić

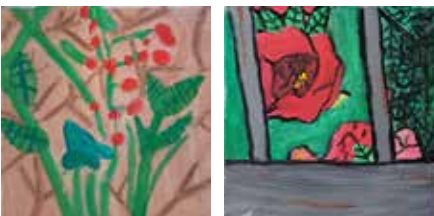

Nebo promatra
visok bor, dva grma i
kuću skrivenu.

Anton Mandić

Sićušne lopte
kao kapljice krvi
između grana.

Luka Kovač

Siva ograda
mali cvijetak čuva.
Sav se crveni.

Nikol Mitrović

Tri sitna cvijeta
usred zelenog lišća
skupa stisnuta.

Nikolina Dijaneš

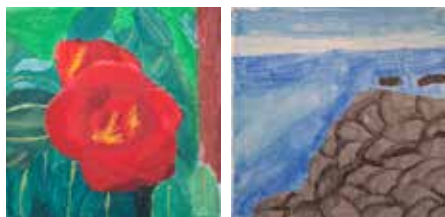

More ispod bora,
stjenovita obala,
posivjelo nebo.

Paris Imanuel Milićević

Iz zelenila
probudilo proljeće
crveni cvijet.

Anais Nirvana Milićević

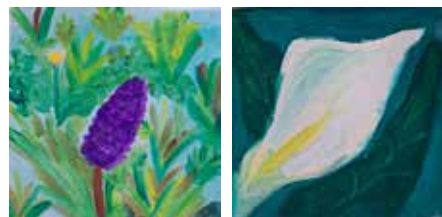
Ružičasti cvijet
na tankoj stabljici.
To je zumbul!

Katja Kostešić

Proljeće viri.
Budi se cvjetić mali,
u gustoj travi.

Mare Svilan

Obale plave,
sve stijene su sive.
Sve je mirno.

Karlo Horina

U grmu stoje
dva narančasta cvijeta
kao da se vole.

Ognjen Turković

Bijela kala
uspravna među lišćem
ponosno stoji.

Ema Mizdarić

Male grančice,
ljubičasti cvjetovi
isprepleteni.

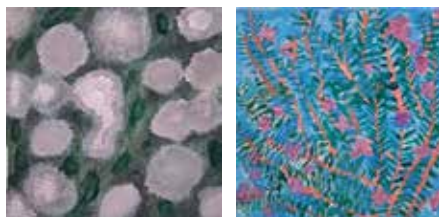
Filip Mandić

Bijeli cvjetici,
kao bijele loptice,
lišće ih grli.

Ivano Pivaš

Šumski šafrani
iz zelene trave
proviruju.

Manolo Fornažar

Tulipan mali
u travi se smije
velikom suncu.

Emanuel Papratović

Gusti ružmarin
pun cvjetova samuje.
Ne zna što će.

Daria Šebalj

Cvjetovi crveni
zaigrani na vjetru
njišu latice.

Mario Pavičić

Tratinčice se
na proljetnom vjetru njišu.
Cvjetovi bijeli.

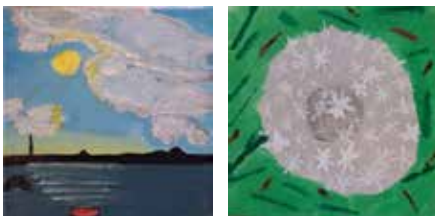
Josip Todorić

Sunčeva svjetlost
i tmurni, tamni oblak
mijenja u srebro.

Darija Vesić

Sivo je more,
obala se pružila
pod granama.

Filip Pilat

Stablo u cvatu.
Ružičasti cvjetovi
nježni, svileni.

Johanna Drandić Wallinger

Siva kuglica.
Vjetar je otpuhuje.
Kiša zvjezdica.

Annalena Marie Baron

Procvalo cvijeće.
Proljeće se vratilo
pod moj prozor.

Robert Babli

Učenici naše škole tradicionalno posjećuju u mjesecu prosincu Istarsko narodno kazalište koje nas svake godine obraduje novom predstavom. Ove godine ozbiljnu i dirljivu poruku donio nam je Bijeli klaun Damira Miloša.

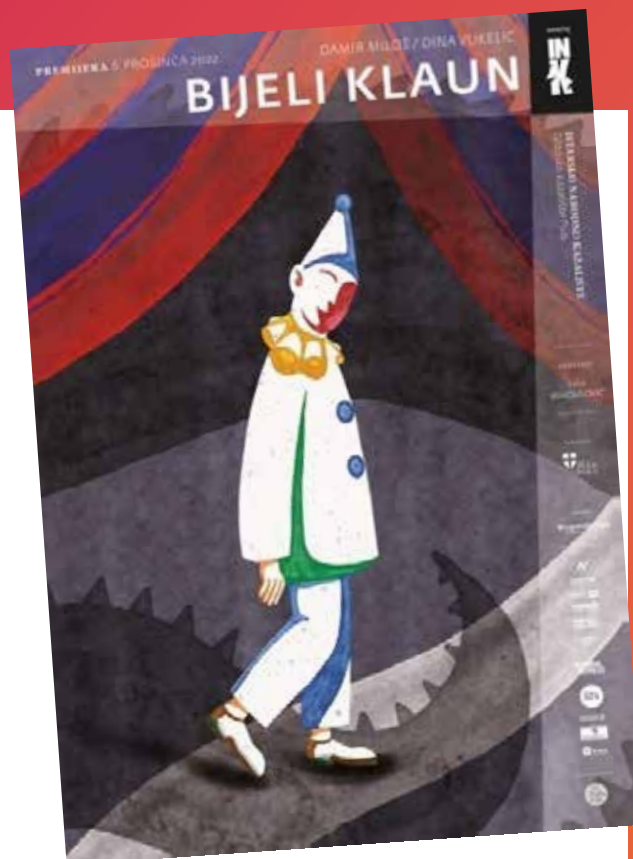
Prosinac u Puli bogatiji za kazališnu predstavu Bijeli klaun

Plava i crvena boja u očima bijelog klauna

Istarsko narodno kazalište i ove je godine obradovalo djecu i mlade, kao i stariju kazališnu publiku, predstavom koja se tradicionalno postavlja u razdoblju adventa u gradu.

Predstava Bijeli klaun nastala je kao dramatizacija glasovitog romana Damira Miloša. Zahtjevnog redateljskog zadatka prihvatio se Luka Mihovilović koji je uz dramaturginju Dinu Vukelić slojevit filozofski tekst uspješno pretočio u dramski, a koreografkinja Andrea Gotovina vješto je osmislila plesne točke kao scenski nastup svojstven cirkusantima. Važno je spomenuti i minimalističku scenografiju koju potpisuje Aleksandra Ana Buković te kostime za koje je zaslužna Sandra Dekanić. Glumci u predstavi su djeca, polaznici Dramskog i plesnog studija INK, a jedini odrasli član glumačke postave je Aleksandar Bančić koji glumi starca.

Kazališna predstava namijenjena je djeci različitog uzrasta. Pozorno ju mogu pratiti djeca od vrtičke dobi pa sve do viših razreda osnovne škole. Priča govori o dječaku koji je dio cirkuske obitelji, a koji ne razlikuje boje. To je tajna koju znaju samo njegovi roditelji i s kojom teško živi. U otkrivanju boja pomaže mu slijepi starac kojeg je sreo u šumi i koji ga podučava kako pravilno postavljati pitanja, kako prepoznati toplu crvenu boju, a kako hladnu plavu. Dječak je zaljubljen u kćer krotitelja tigrova te njoj prvoj povjerava svoju veliku tajnu. Kada se našao u trenutku da mora nastupati pred publikom, osjećao se jako nesretno i zbunjeno jer nije vidio smisao površne zabave. Tada odlučuje napustiti cirkus i krenuti u svijet.

I roman i predstava propitkuju ne samo bijelog klauna, već i svakog od nas; koji je naš pravi životni put i imamo li dovoljno hrabrosti izabrati ga i zapravo krenuti njime? Zašto je pravi klaun tužan klaun? Kako on vidi i razumije ljude oko sebe? Koliko je nasmijano lice istiniti izraz ljudske sreće i do kada će bijeli klaun hodati svijetom?

Scenografija sadržava mali broj rekvizita, tek nekoliko elemenata cirkuske opreme, no unatoč tome scena je vizualno dojmljiva i u potpunosti ispunjava ulogu scenskog segmenta jedne predstave. Upravo zbog jednostavnosti prostora u prvi plan došla je priča i poruka. Kostimi u crno-bijelim tonovima na originalan način predočavaju publici kako svijet vidi dječak koji ne razlikuje boje. Glazba i plesne točke sadržavaju elemente cirkuskih akrobacija. Cjelokupan glazbeno-scenski nastup uklopljen je u priču i u službi je glavne poruke djela.

Pulska je publika u prosincu mogla uživati u jednoj toploj kazališnoj predstavi namijenjenoj svim uzrastima sa završnom porukom – bijeli klaun hodat će svijetom dok oko njega ne budu sretni ljudi.

Milan Taljat, 8. b

Samostalni novinarski rad sudjelovao na županijskom LiDraNu

I nakon osamdeset osam godina pitamo se

Gdje je Ana Frank?

Povodom obilježavanja Dana sjećanja na žrtve holokausta Kino Valli u sklopu edukativnog projekta "Film u školi" prikazao je film Gdje je Ana Frank?

Radi se o animiranom filmu u kojem redatelj Ari Folman u sadašnjosti oživljava prijateljicu Kitty kojoj se Anne zapravo obraća u svome dnevniku. Na taj način gledateljima predočava Annein život za vrijeme nacističkih progona u Amsterdamu. Ari Folman je cijenjen i nagrađivan izraelski redatelj; na vrlo emotivan način pristupa izradi ovog filma jer su i njegovi roditelji dijelili sudbinu Anneinih, s time da su oni uspjeli preživjeti holokaust.

Noć otvorenja muzeja Anne Frank u Amsterdamu. Kitty se oslobađa iz dnevnika u izlogu muzeja i započinje potragu za Annom. Nije vidljiva drugim ljudima i neprimjetno se kreće po prostorima muzeja. Kad izađe iz muzeja, postaje vidljiva i upoznaje dječaka Petera s kojim nastavlja svoju potragu. Slijedi niz izmjenjivanja današnjice i retrospektivnih kadrova – vraćanja u prošlost: u skrivanje židovskih obitelji te vladavinu hladnih i nemilosrdnih nacista. Osim Kitty, Anne i Petera, kao glavni likovi u filmu pojavljuju se Anneini roditelji i obitelj s kojom su se skrivali u tajnom stanu.

Film je napravljen crtačkom animacijom što znači da je crtan rukom, za razliku od većine današnjih animiranih filmova koji su nastali 3D animacijom. Kada je film animiran, to daje slobodu stvarateljima da neke stvari prikažu lakše nego u snimanome filmu. Uočljivi primjer toga je kada Anne poistovjećuje kuću u kojoj se skrivaju s otmjenim hotelom s pravilima kojih se svi moraju pridržavati ako žele ostati živi.

Osim što obrađuje temu Drugog svjetskog rata i mržnje prema Židovima, također prikazuje suvremeni društveni problem migracije ljudi iz ratnih područja u razvijenije države i nemogućnosti tih država da im pruže miran i slobodan dom. Kitty svijetu šalje jednu dirljivu i moćnu poruku: „Anne nije napisala ovaj dnevnik kako biste ju mogli obožavati i bogoslužiti, po njoj imenovati škole, mostove, kazališta... Same stranice dnevnika nisu važne. Ono što je važno je poruka koja se prenosi milijunima djece koja ga čitaju: učinite sve što možete da spasite jednu jedinu dušu od zla. Samo jednu dušu. Jer jedna duša djeteta vrijedi cijeli jedan život.”

Napraviti slikoviti i detaljni animirani film koji obrađuje tešku temu, za manji i veći uzrast, s ovako snažnom i emotivnom porukom je teško, ali stvaratelji ovoga filma to su postigli u potpunosti. Ovo će vas remek-djelo dirnuti, potresti i potaknuti na razmišljanje o tragičnoj sudbini jedne od milijuna nevinih ljudi koji su stradali zbog možda najgore stvari u svijetu – zbog rata.

Milan Taljat, 8. b

Samostalni novinarski rad sudjelovao na županijskom LiDraNu

Sličice iz školske svakodnevnice

Dobrodošli prvaši

Nakon ljetnog odmora i predaha od školskih obaveza ponovno smo se našli na početku nove školske godine pred novim zadacima i izazovima. Prvi dan škole dočekali smo s velikim uzbuđenjem, ali najviše su mu se radovali učenici prvih razreda koji su se prijepodne okupili u školskoj dvorani gdje je za njih bio upriličen svečani prijem.

Na početku programa učenicima i roditeljima obratili su se pozdravnim riječima dobrodošlice ravnateljica škole Emanuela Pinzan Chiavalon, načelnik Općine Medulin Ivan Kirac i načelnik Općine Ližnjan Marko Ravnić, poželjevi im sretan početak prvog razreda i uspješan nastavak školovanja.

Na roženicama je zasvirao Morreno Pavlović, uslijedio je nastup malih folklorša, plesni nastup Piruete Medulin, učenika recitatora iz nižih razreda, a na kraju su učenici bili raspoređeni po razrednim odjelima te su im uručeni pokloni za dobar početak prvog razreda. Učenike u matičnoj školi dočekale su učiteljice Vesna Privrat i Dubravka Brgić Živković, PO Banjole vodi učiteljica Ivana Mihaljević, PO Ližnjan Ljiljana Stanić, PO Šišan Dragica Dorić.

Vjerujemo da je prvi susret sa školom protekao za sve učenike i roditelje u vedrom ozračju, da će im školski dani biti ispunjeni marljivim učenjem, radosnim druženjem i bezbrižnom igrom.

Svim prvašićima, njihovim roditeljima i učiteljicama želimo sretan i uspješan rad!

1. r. PŠ Šišan

1. r. PŠ Ližnjan

1. r. PŠ Banjole

1. b MŠ Medulin

1. a MŠ Medulin

Dječji festival duhovne glazbe

Dječji festival duhove glazbe

20. svibnja 2023. održan je u Vodnjanu Dječji festival duhove glazbe na kojem su sudjelovali učenici naše škole s učiteljicom Brankom Puškadijom te osvojili zapaženo drugo mjesto.

Smotra pripovijedanja

13. ožujka održana je Prva smotra pripovijedanja i komišibaja SPIKA u INK u Puli na kojoj su sudjelovali naši učenici Denys Zhuikov u pratnji učiteljice Lee Glavan i Polna Kravčenko u pratnji učiteljice Barbare Vižintin. Učenici su pripovijedli na ukrajinskom i hrvatskom jeziku.

Polina je predložena je za Državnu smotru u Varaždinu gdje će predstavljati našu školu.

Barbara i Polina

Denis i Lea

Projekt: Ližnjan početkom 20. st.

Učenici 7. c i 8. c razreda Marta Gortan, Antonela Vilić, Gregor Drandić, Marko Maretić, Duje Svilan i Demian Buljić,

uz mentorstvo prof. Davida Orlovića, sudjelovali su u projektu "Ližnjan početkom 20. stoljeća". Svojim maketama prikazali su viziju vojnih manevara iz 1902. te su svoje radove predstavili 8. listopada na znanstvenom skupu u Zajednici Talijana Šišan u povodu 120. obljetnice vojnopomorskih manevara.

Sudjelovanje na obilježavanju 118. godišnjice rođenja Tone Peruška

Dan obilježavanja rođenja znamenitog hrvatskog književnika i pedagoga Tone Peruška u ponedjeljak 27. veljače 2023.g. započeo je u prostorijama Javne ustanove Kamenjak u Premanturi. U programu su djelovali predstavnici Općine Medulin, predstavnici MO Premantura, učenici i učitelji OŠ Tone Peruška Pula, učenici i učitelji OŠ Mate Demarina Medulin, učenici i učitelji OŠ Vladimira Nazora Krnica te najmlađi polaznici i odgajatelji DV Medulin.

Naši su se učenici predstavili s točkama folklora i zbora te time uz ostale škole doprinijeli raznolikom i tradicijskom kulturno-umjetničkom programu. Održano je i kratko predavanje edukatorice JU Kamenjak kako bi se učenicima i ostalim posjetiteljima prikazala bogatstva zaštićenog područja Kamenjak.

Druženje se nastavilo obilaskom rodne kuće i polaganjem cvijeća na grob Tone Peruška, a završilo je prijateljskom nogometnom utakmicom učenika sedmih razreda OŠ Tone Peruško, OŠ dr. Mate Demarina i OŠ Vladimira Nazora.

Nastup folklorne grupe

Školski zbor

Obilježavanje Dana ružičastih majica

28.2.2023. godine u našoj školi obilježili smo **DAN RUŽIČASTIH MAJICA**, kao Nacionalni dan borbe protiv nasilja nad vršnjacima.

Sve je počelo 2007. godine kada su srednjoškolca u gradu Berwicku u Kanadi vršnjaci zlostavljali jer je u školu došao u ružičastoj majici. Nekoliko dana kasnije, njegovi prijatelji organizirali su prosvjed. David Shepherd i Travis Price također su došli u školu u ružičastim majicama, kupili su ih još pedesetak i dijelili drugim mladićima.

„Shvatio sam da dvoje ljudi može smisliti nešto, provesti to i napraviti čuda“, rekao je tada sedamnaestogodišnji Travis.

Glasserova kvalitetna škola

Tijekom travnja, svibnja i lipnja u našoj je školi održana stručna edukacija Glasserove kvalitetne škole pod nazivom Kako sačuvati potencijale namijenjena učiteljima i stručnim suradnicima. Edukaciju su vodili viši instruktori *Štefanija Prosenjak Žumber* i *Davor Apostolovski*. Svojim su velikim stručnim znanjem iz područja psihologije i pedagogije, bogatim životnim i radnim iskustvom, u metodički dobro osmišljenim radionicama i zanimljivim predavanjima podučavali polaznike edukacije o Teoriji izbora.

Glasserova kvalitetna škola je škola voditeljskog upravljanja bez prisile. Temeljne odrednice kvalitetne škole: kvalitetan rad, samoocjenjivanje, suradničko učenje i vođenje, unutarnja motivacija, uspjeh. Time otvara nove mogućnosti u razvoju ljudskih potencijala u osobnom i profesionalnom životu temeljenom na preuzimanju odgovornosti za vlastito ponašanje čime se, u složenim odnosima kao što su školski, uvelike olakšava i unapređuje komunikacija između svih sudionika odgojno-obrazovnog procesa.

Glasserova kvalitetna škola

Kada su podijelili sve majice svojim kolegama, naišao je i maltretirani mladić.

„Izgledao je kao da mu je pao teret s leđa. Nasilnici se više nisu pojavljivali“, rekao je Travis.

Akcija je vrlo brzo postala globalna. Dan borbe protiv vršnjačkog nasilja obilježava se zadnje srijede u veljači diljem svijeta.

Naša škola tradicionalno svake godine obilježava ovaj dan na način da su učenici s razrednicima pisali priče i pjesme koje su izložene na hodniku škole u prigodnom obliku ružičaste majice.

Nevidljivi prijatelj

Projekt: Upoznajmo se

I ove školske godine učenici četvrtih razreda matične škole Medulin, područnih odjela Banjole, Ližnjan i Šišan sudjelovali su u projektu „Upoznajmo se“ u sklopu nastave informatike. Projekt se provodio s ciljem upoznavanja učenika uporabom informacijsko-komunikacijske tehnologije. Učenici su izrađivali prigodne digitalne čestitke za Božić i Uskrs, izrađivali su ankete u kojima su si međusobno postavljali i odgovarali na različita pitanja. Također su se predstavljali pisanjem u programu za pisanje i izradom videozapisa o svemu onome što vole i što ih zanima. Svoje su uratke slali jedni drugima putem aplikacije Microsoft Teams gdje su i međusobno komunicirali i upoznavali se. Bili su veoma zainteresirani i kreativni u radu. Zahvaljujući provedenom projektu prilikom susreta u petom razredu zasigurno će svi već mnogo znati jedni o drugima.

Učiteljice: Branka Kontošić i Nataša Zenzerović

Građanski odgoj

Od ove školske godine učenici petih razreda mogli su se uključiti u rad izvannastavne aktivnosti i obrazovanje koju su u našoj školi vodile Magdalena Jurić i Marina Šnobl. Izdvajama neke od brojnih aktivnosti u kojima su učenici sudjelovali.

Posjet dnevnom centru

POSJET DNEVNOM CENTRU ZA RADNU TERAPIJU I REHABILITACIJU

3. veljače 2023. godine učenici Osnovne Škole Dr. Mate Demarina Medulin, 5. a i b. razreda pod vodstvom pedagoginje Magdalene Jurić posjetili su Dnevni centar za radnu terapiju i rehabilitaciju u Puli.

Učenici su upoznali osobe s intelektualnim teškoćama te u razgovoru s njima uvidjeli da su osobe s intelektualnim teškoćama ravnopravni članovi društva s istim pravima i slobodama, te da prema svojim mogućnostima doprinose društvu i široj zajednici. Provođenjem zajedničkih aktivnosti kod učenika dolazi do rušenja barijera i stereotipa o osobama s intelektualnim teškoćama.

Posjet Veslačkom klubu

POSJET VESLAČKOM KLUBU MEDULIN

21. ožujka 2023. učenici su u pratnji učiteljice Marine Šnobl posjetili Veslački klub Medulin. Kroz rad udruga, način organiziranja događaja i zanimljivu radionicu učenike je proveo tajnik kluba Davor Šuvaković. Učenici su imali prilike naučiti nešto više o udrugama, aktivnom građanstvu, civilnom društvu i odgovornom odrastanju u društvu kojem žive.

Na Rtu Kamenjak

EDUKATIVNE RADIONICE – SURADNJA GRAĐANSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE I RT KAMENJAK

27.04. posjetili su Rt Kamenjak. Bila je to iznimna prigoda da učenici nauče nešto više o prirodi koja ih okružuje, da istražuju ljepotu Kamenjaka te da uče o međusobnoj suradnji i komunikaciji na zajedničkim izazovnim zadacima.

Naš san, njihov osmijeh

DAN ŽENA

Tijekom veljače i početkom ožujka u suradnji učiteljica razredne nastave, učenika i roditelja održan je niz radionica izrade ukrasnih vaza s cvijećem, te prikladnih košarica za međunarodni Dan žena. Velika želja učiteljica bila je suradnja roditelja, djece i zajednica domova za umirovljenike na području općine Medulin, stoga su učenice koje pohađaju izvannastavnu aktivnost Građanski odgoj, te Mali humanitarci posjetili domove za starije: Elisa u Šišanu, Moja hiža u Vinkuraru. Četvrti su posjetili i razveselili korisnice u domu Vita Sana u Ližnjanu.

Projekt „Od srca srcu“, u suradnji učiteljica razredne nastave matične škole Dubravke Brgić, Vesne Privat, Elze Krakar, Jasminke Zović, Branke Puškadije i predmetnih učiteljica Natalije Zoričić i Marine Šnobl tako je s malim znakom pažnje ženama korisnicama domova za umirovljenike i njihovim djelatnicama uljepšao međunarodni Dan žena, a i našim učenicima i roditeljima donio zajedništvo i suradnju škole i obitelji.

Znanstveni vrt

ZNANSTVENI VRT

19. 5. 2023. u popodnevним satima u pratnji pedagoginje Magdalene Jurić i učiteljice Marine Šnobl posjetili Znanstveni vrt u Puli, te kroz teme: *Meteorološka stanica*, *Obnovljivi izvori energije* i *ekspozati Parka znanosti* proširili svoja znanja iz STEM područja. Bila je ovo prilika upoznati i maturanta Tehničke škole u Puli koji je učenicima na zanimljivim primjerima pokazivao mogućnosti rada 3D printera. Nakon obilaska Znanstvenog vrta, u sklopu teme „Učenik potrošač“ obilazili smo grad Pulu i u kratkome druženju završili proljetni izlet.

Prijateljstvo na daljinu

PRIJATELJSTVO NA DALJINU

U svibnju ove školske godine učenici 6. c razreda naše škole priveli su kraju ovogodišnji projekt u kojem su sudjelovali na satima katoličkoga vjeronauka. Sudjelovanje u projektu „Prijateljstvo na daljinu“, ove školske godine ostvareno je u suradnji s Talijanskom osnovnom školom u Poreču i njihovom vjeroučiteljicom Idom Malnar. Tijekom cijele školske godine učenici su se međusobno upoznavali, najprije pismima koje su slali zemaljskom poštom, pa su svoje prijateljstvo produbili božićnim čestitkama, a tijekom drugoga polugodišta i znakom pažnje povodom Uskrsa. Učenici su se upoznali i digitalnim putevima, međusobno se predstavili i razmijenili iskustva. Ovaj projekt donio je puno zabave, novih prijateljstva i produbljivanja zajedništva između vršnjaka.

Četvrtiši u Znanstvenom vrtu

Znanstveni vrt, 4. r.

Znanstveni vrt, 4. r.

Proveli smo natječaj
za logo eko škole

Zanimljivosti iz PŠ Šišan

Oživjeli smo mnoge zaboravljene igre

Eko akcija čišćenja uvale Kala bila je uspješna

Uređivali smo
eko pano.

U susretu s lovcem puno smo
naučili o šumskim životinjama

Roditelji su uvijek
spremni na suradnju

Posadili smo pet stabala
u školskom dvorištu

Na Šparogijadi smo kroz igru i
zabavu učili o zdravoj prehrani

Izazvali smo na dvoboj
šahovskog FIDE majstora

PO Šišan dobiva status Eko škole

Za Dan žena bili smo u Obiteljskom
domu Giudici u Šišanu

Tradicionalna bicikljada
od škole do Svetice

Posjetili smo uljaru u Valturi

U Akvariju Pula bilo je
zanimljivo i poučno!

Od otpadnog materijala izrađivali
smo kreativne predmete

Projekt Srcem do sinergije ekologije
i zdravlja uvijek nas razveseli

U berbi maslina sve je bilo po starinski

Moj pas zove se Toby i ima godinu i pol dana. Jako je zagran i voli se igrati sa svojom lopticom. Voli biti u društvu, jako je druželjubiv. Toby voli duge šetnje. Ima puno energije. Jako je pametan i zna puno trikova. On je Jack Russell Terier.

Toby

Ime mi je sitno,
ali vrlo bitno.

Ja sam beba prava,
ali veći sam od mrava.

Toby mi je ime,
jedan keks ne gine.

Ja sam švrćo mali,
valjam se po travi,

Ana Gornik, 5. a

Jesen

U kasno jutro
sunce se diže,
prvi je list pao –
jesen nam stiže!

List po list
stići će dolje,
žuto bit će cijelo polje.

Travke neke iz magle vire,
kapljice rose po listu se šire,
jedan oblak vrijeme kviri –
sve su to jesenske čari!

Sara Levanić, 6.c

Jesenja samoća

Puše jugo, bura, maestral,
Otpuhalo lišće na posljednji bal.

Ptice odletjele na dalek put,
u šumi pjesmice nije ni čut.

Stabla podvila svoje grane
kao da se nekog srame.

Kada jesen dođe, i lišće pada,
Stabla gola puna su jada.

Zara Ujčić, 7. b

Poli babe u selu

Poli babe u Šegotići
svaki ima svoju hižu
i lipi vrtlić
u kemu restu
pomidori,
kapula
i radič.

Poli babe u selu
kad si laćan,
poiš maneštru, šugo,
fuže i njoke...
Sve ča baba pronta
ji se sa gušton
i se ne brontula.
Ko ča ustane od jučera,
mučeći se poji
jer kako baba reče:
Najbolja je maneštra od jučera!

Lipo je poli moje babe u Šegotići:
mirno i pomalo gre život,
svaki svakega pozna,
o svaken se proćakula,
a svako delo se učiniti riva.
Jedini problem u selu je butiga -
butige u selu ni.

Mare Svilan, 5. d

baba - baka, hiža - kuća, lipi - lijepi, vrtlić - mali vrt, kemu - kojem, restu - rastu, pomidori - rajčica, kapula - luk, laćan - gladan, poiš - pojedješ, ča - što, pronta - spremi, ji - jede, guštom - u slast, brontula - prigovara, ko - ako, mučeć - šutke, poli - kod, gre - ide, proćakula - govori, govorka, delo - posao, butiga - trgovina

Lana Varelija, 4. MŠ

Šaguma

Šaguma. Ma ča je to?
Za kakovo delo ona rabi? Za obut posto?
A ki tu šagumu sve rabi?
Forši oni ljudi ča su za delati slabi?

Ča se sve po šagumi dela,
pirun, žlica ili radna skela?
Ča se po šagumi načinjaju postelje,
ili kakove fotelje za čitatelje?

Ma za ča god služila šaguma,
za nju učiniti ne triba ti cila šuma.
Rabi ti samo malo ljepila i drva,
i uz malo sriće, forši uspiješ isprva.

Znan samo da po šagumi ne smidu ljudi bit.
Mislin, kamo bi onda iša ti svit?!
Čovik triba biti svoj, poseban,
originalan,
Kano Misec ki svoje lice oko Zemlje kambiva, a jopet je stalan.

Mare Mišković, 6. c

šaguma - kalup, delo - posao, posto - cipela, rabi - treba, forši - možda, slabi - nejak, pirun - viljuška, cila - cijela, ne smidu - ne smiju, ti - taj, svit - svijet, čovik - čovjek, kano - kao, Misec - Mjesec, kambiva - mijenja, jopet - opet

Moji pjesnički počeci

Krajem jeseni, kad to nitko očekivao nije,
Iz prstiju su se mojih riječi na papir slile.
Zadatak sam dobila od mame da sobu pospremim,
Ali običan posao zabavan nije,
Dok su se riječi nizale kao nikad prije.
Stvari su se po sobi i dalje skrivale,
A za to su se vrijeme pjesme stvarale.
Mamu je opet nered u sobi zatekao,
A na papiru ju je poklon čekao.
Moje prve pjesme smješke su joj se s papira,
Ona je bila sretna jer joj to srce dira.
Nered joj više nije smetao,
Jer se pjesnik u meni polako budio i pokretao.

Mare Mišković, 6. c

Leona Bebek 4. MŠ

Proljetno popodne

Dosta je hladnoće
i zimi ukazao se kraj,
promatram raspjevano proljeće
koje donosi zlatni sunčev sjaj.

Miris cvijeća svuda oko nas,
ptice, pčele i cvrčci
pričaju na sav glas,
drveće grane niže kao da se sprema
bal.

Pčelice vrijedne k'o pravi krojači,
od cvijeta do cvijeta lete,
kao da svaka po narudžbi
predivnu haljinu plete.

I takvo proljetno popodne kao
najljepše oslikani san,
šumi potok, žubori,
nestale su ptice, nestala je tuga,
medvjedi se bude
i vraćaju ptice s juga.

Lena Pajić, 6. b

Vidjeh u daljini predivnu livadu,
punu cvijeća i ljepote.
Zastanem i poslušah zvuk ptica
kako prelijepo zборе.

Povjetarac lagano lišće pomiče,
osjetih kako ono pleše.
Podiže se, vijori i spušta
na moj dlan.

Kroz zelene krošnje drveća
proviri sunce i zasja.
Vidjeh svu ljepotu prirode
koja se preda mnom našla.

Čuh i pčelicu malu, veselu,
koja mi pored uha zuji, bruji,
kao i ostatak prirode
koja se u travi budi.

Daniel Kazalac, 6.b

Kad priroda poprimi šarene boje,
kad tratinčice u travi uspravno stoje
kad čuješ „ciju,ciju“ kako ptičica
prolijeće.

Sunce me zove na livadu,
sve miriše po pokošenoj travi,
iz nje niču mirisne ljubičice,
a pokraj njih užurbano prolaze mravi.

Krošnje voćaka u vrtu
poprimile su bijele cvjetice,
odjednom čujem „zzz,zzz“
pčela na njih nijemo slijeće.

Toliko šarenila osjećam u ovo
proljetno popodne,
uveseljava nas pejzaž i budi,
vesela je priroda kao veseli ljudi,
a čak je i onaj najtužniji list dobio boju
i kist.

Niko Vujić, 6.b

Lenny Kirac, 4. MŠ

Kroz prozor
provirile su zrake sunca,
ptice zahvaljuju proljeću,
lagani maestral leluja trave,
a mene zadirkuju te igrice male.

Vani procvjetalo cvijeće šareno,
mami leptire malene,
čujem dalekih valova huk,
u rascvjetanom proljeću
nastane muk.

U gustim krošnjama ptičice skakuću,
raduju se novom proljeću,
pa nastaje graja,
veselimo se, družimo se.

Cvjetne šarene haljine navukla su i polja,
kao da žele da se svima podiže volja,
želja je skora da sustignemo ljetni dan,
bezbrizhan, zagrijan i razigran.

Nollo Mirković, 6.b

Mia Šipić, 5. c

Rosno je jutro već okupalo
tratinčice,
lahor je prošuštao krošnjama,
djetlić nam najavljuje novi dan
i zaželio je proljeću sretan rođendan !

Sjedim na panju,
mislina u krošnji,
osjećam šumu kako diše,
„šššššššššššš“.

Zuje kukci, roje se pčele,
proljetnom se popodnevu svi vesele,
ježica s ježićima krenula u šetnju
pjev ptica sve zbornu prati.

Zdjela trešanja primamila je leptira,
miris peludi očarao bumbara,
preda mnom se budi proljeće,
stapam se s njime.

Matija Kapustić, 6.b

Vita Salić, 4. MŠ

Učiteljica Marina

Učiteljica Marina je najbolja učiteljica. Ona predaje Vjeronauk. Predavala nam je još u nižim razredima. Srednjih je godina, a njeno držanje je elegantno. Ima lepršavu zlatnu kosu koja se savršeno uklapa s nebeskoplavom bojom očiju. Njezine velike oči prekrivaju staklaste naočale. Naočale joj klize po njenom malom nosu kao da će svakoga trenutka pasti na usne s kojih dopire tihi i plahi glas. Miriše i zrači šarmom u svojim cvjetnim haljinama. Haljine su ispunjene žutim i roza cvjetovima, lepršave su, duge i veselo se spuštaju do njenih stopala. Stopala joj krasi sandale proljetnih boja. Većinom su te boje narančasta, žuta i zelena.

Na satu pretežno šeta po razredu. Zbija šale. Stalno se zeza i zrači pozitivnom energijom. Plemenita je osoba koja uvijek brine za druge i širi dobrotu. Za sve ljude ima lijepu riječ, smiren glas i širok osmijeh. Ona se nikada ne ljuti.

Učiteljica voli zajedno s nama izrađivati narukvice i mirišljave sapune. Sve to ide u humanitarne svrhe za djecu kojoj je potrebna pomoć.

Njezina vjera u Boga je velika kao njena milostivost prema nama.

Nikada nisam upoznala tako dobru i smirenu učiteljicu. Uvijek ću je pamtiiti po tome što zrači dobrotom i mirom.

Dora Stojanović, 6. c

Učitelj Miroslav

Učitelj Miroslav radi u našoj školi a predaje Geografiju. On je po svemu poseban učitelj.

Učitelj je srednjih godina kao i većina učitelja u školi. Srednje je građe i visine. Kada ulazi u razred, uvijek se drži uspravno i pravi se važan kao da je najveća faca u razredu. Nikad nisam razumjela zašto to radi, ali nam zato bude zanimljiv. Na glavi mu proviruju male svijetlosmeđe kovrče. Često nas nasmije kad uđe u razred i kaže da se ošišao, a zapravo ima razbarušenu kosu. Ima lijepe svijetloplave oči, a kad ga pogledaš, uvijek vidiš sreću u njegovim očima. Najčešće nosi traperice i majicu, to mu je omiljen stil odijevanja.

Učitelj Miroslav obožava nogomet, čak ga i igra nekoliko puta tjedno. Redovito ide na utakmice i prati svaku nogometnu utakmicu koja je na televiziji. Nogomet ga čini sretnim. Voli se šaliti sa svojim učenicima, a ako je dobre volje, moji mu prijatelji iz razreda često ispričaju poneki vic. Naravno, nije on savršen učitelj i ne voli neke stvari. Nikako ne voli kada ga netko prekida dok on priča i objašnjava. To mu je najgore. Učitelj Miroslav ima i kolege s kojima provodi vrijeme u školi. Najviše se druži s učiteljicom Morenom, Martinom i mojom razrednicom Deborom. Sigurno priča i s drugima, ali s ovima najviše. Učitelj jako brzo sklapa prijateljstva jer je zabavan i uvijek nasmijan.

Učitelj Miroslav mi je najdraži učitelj te sam ga zato i opisivala. Njegovi satovi su mi uvijek zabavni i smiješni.

Ana Meden, 6. a

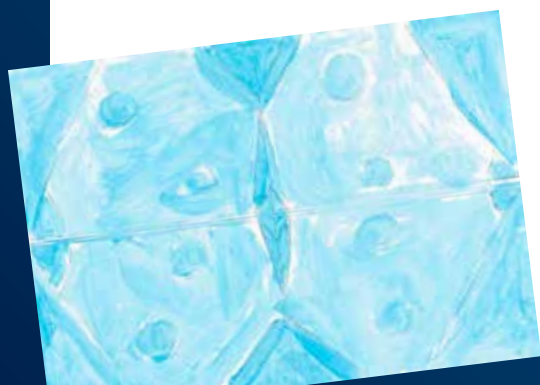
Nina Giotta, 6. c

Saša Ostojić, 5. b

Mauro Tadić, 5. b

Maja Slijepčević, 4. MŠ

Učiteljica Deborah

Učiteljica Deborah srednjih je godina. Predaje Hrvatski jezik i naša je razrednica.

Visoka je i mršava, zlatne kovrčave kose uz koju savršeno pašu njene lijepe tamnosmeđe oči. Učiteljčin stil oblačenja jako je lijep i elegantan. Svaki dan nosi nešto drugo. Voli kapute, šarene i lepršave šalove. Učiteljica često nosi neke zlatne ogrlice, narukvice i prstenje, a uvijek na ruci ima lijepi rozi sat koji jako voli. Dok priča, često maše rukama i opisuje što govori. Voli rukama prelaziti preko svog nakita i igrati se njime. Dok predaje, šeta po razredu i ispravlja ako je netko nešto krivo napisao ili nije razumio zadatak. Ona je jako draga i zabavna. Voli životinje i ima psa. Priča nam često o njemu i da se budi u pet ujutro da ga stigne prošetati.

Ima dvije starije kćeri koje više ne žive s njom i jednog trinaestogodišnjeg sina Karla. Kada započnemo neku temu o braći i sestrama, uvijek ga spomene i priča o njemu. Ponekad priča i o svoje dvije kćeri, gdje žive, rade i jako je ponosna na njih. Zovu se Ana i Dea.

Ljeti učiteljica često boravi na Fratarskom otoku kao i ja pa se često sretnemo i razgovaramo o raznim temama. Najčešće je viđam kako na ležaljci čita knjige pa nam se onda u razredu pohvali koliko je knjiga pročitala. *Učiteljica je sportski tip i jako voli gledati utakmice.* Ona ne trenira neki određeni sport, ali vjerujem da trenira kod kuće jer je jako vitka i u dobroj formi. Ponekad nas poštedi pisanja ako vidi da smo umorni jer smo imali težak dan u školi ili smo pisali neki ispit.

Kad gledamo e-dnevnik žali se da je preblaga i da učenici imaju bolje ocjene kod nje nego kod učiteljice iz Glazbenog. Često kaže da će se postrožiti i početi davati lošije ocjene i više zadaće, ali je mi molimo da ostane ovakva kakva je, pa nas poslušaj i ostane dobra i draga učiteljica koju svi volimo.

Učiteljica Deborah najdraža mi je učiteljica i ostat će mi u sjećanju do kraja života.

Sara Valković, 6. a

Emma Stamenković, 8. c

Razlikujmo različita raspoloženja učitelja

Kako prepoznati raspoloženje učitelja i preporuke učenicima:

1. **Mrzovoljno** – ispituju bez najave, daju loše ocjene
PREPORUKA: Držite se podalje!
2. **Rastreseno** – zaboravljaju na ispite i na zadaće
PREPORUKA: Nemojte ih ni slučajno podsjećati!
3. **Sretno** – nasmijani su, strpljivi i susretljivi
PREPORUKA: Iskoristite trenutak i nagovorite ih da vam odgode ispitivanje!
4. **Nervozni** – brzo hodaju, brzo govore, brzo predaju
PREPORUKA: Samo šutite!
5. **Zamišljeni** – ne čuju pitanja, daju krive odgovore
PREPORUKA: Možete pričati pod satom jer neće primijetiti.
6. **Umorni** – sporo hodaju, sporo govore, sporo predaju
PREPORUKA: Budite tihi i pustite ih na miru!
7. **Hiperaktivni** – nikad im nije dosta vježbe i zadaje još, i još, i još zadataka
PREPORUKA: Šutite i radite!
8. **Uznemireni** – stalno zapitkuju učenike jesu li dobro razumjeli predavanje i požuruju u strahu da neće stići
PREPORUKA: Odobrovoljite ih i našalite se s njima!
9. **Sigurni** – govore jasno, lijepo objašnjavaju i kad pogriješe, priznaju pogrešku
PREPORUKA: Budite mirni, u pravim ste rukama!
10. **Popustljivi** – daju se lako nagovoriti, sve vam dozvoljavaju i udovoljavaju
PREPORUKA: Prilika da ne dobijete zadaću, iskoristite je!

Mare Mišković, 6. c, Sara Valković, 6. a

Kako bi država mogla poboljšati brigu za siromašne i socijalno ugrožene ljude

Od početaka čovječanstva imali smo bogate i siromašne slojeve društva, kraljeve, kraljice, plemiće, kmetove, radnike.... Kraljevi i kraljice živjeli su u ogromnoj raskoši i posve bezbrižno, dok su radnici i seljaci jedva preživljavali. Jedna mala poplava, potres, suša i sav urod je uništen. Bili su obespravljeni, bespomoćni i nesretni.

Danas nema kraljeva, kraljica i kmetova, no ljudi glume slične likove s drugim imenima u predstavi koju zovemo život. Mi živimo kako bismo zaradili novac jer bez novca u današnjem svijetu ne možemo preživjeti. Da bismo zaradili, treba nam posao. Milijuni ljudi su nezaposleni, milijuni ljudi su nepismeni i zbog toga ne mogu naći posao. Toliko žena, muškaraca i djece žive kao beskućnici na ulicama, toliko je ljudi u ovom modernom svijetu koji se i dalje bore da bi preživjeli.

Fascinantno je to što je nekolicina ljudi spremna dati milijune kako bi poslali komad metala s kamerom u svemir, no kada se treba dati par kuna udruzi za siromašne, tada nastaje problem. Naravno, ne govorim da istraživanje svemira nije bitno, važno je istraživati svijet oko nas, no ima više smisla prvo popraviti stanje na našem planetu prije nego krenemo otkrivati druge civilizacije. Bilo bi ponižavajuće da vanzemaljci odluče posjetiti naš planet i vide ljude kako umiru jer nemaju "vrijednog papira" u džepu. Nadam se da nas vanzemaljci neće otkriti jer, ukoliko nas pronađu, imat će što vidjeti.

No dosta šale, ovo je stvarno ozbiljna tema. Sjećam se nižih razreda, kada bismo jeli ručak u školi, sve ono što nismo pojeli, bacili bismo u jednu veliku kantu. Kao dijete nisam o tome puno razmišljala, no sada kad se na to osvrćem, osjećam se loše. Toliko hrane koja je završila u smeću! Poanta priče je da bi se sva nepojedena hrana iz ustanova poput škola, vrtića i restorana trebala donirati siromašnima. Osim toga, svaka država bi trebala nuditi besplatno školovanje, barem ono osnovno. Osim školovanja i zdravstveno osiguranje treba biti besplatno.

Države bi trebale brinuti za svoje stanovnike – za njihovo obrazovanje, zdravstvenu i socijalnu skrb, poboljšati život u centrima za prihvat djece bez obitelji.

Popraviti svijet nije lako, ne može se desiti preko noći. No korak po korak i možda nećemo biti najveći luzeri svemira.

Iva Šipić, 8. b

Ideal ljepote

Danas je teško imati vlastito mišljenje kao mlada osoba. Sa svih strana nalaze se razne informacije i teško je odlučiti u što vjerovati ili što je točno. Društvene nam mreže svakodnevno utječu na stavove i nameću ideal ljepote.

Umjetne trepavice, povećane usne, nabildana tijela su samo neki od primjera današnjeg ideala ljepote. Preko društvenih mreža svatko može biti savršen, bogat ili pak siromašan. To ostavlja dojam da svi osim nas žive svoj život na bolji i zabavniji način. Nisu svi jednako upoznati s društvenim mrežama pa ono što drugi objavljuju shvaćaju kao jedinu istinu. Tako dolaze do zaključka da su drugi pametniji, ljepši, bitniji. Puno mladih želi se uklopiti u to današnje društvo, a ne istaknuti. Radije bi slijedili tuđi put nego stvarali svoj i mijenjali se.

Često se zaboravi da su nekim ljudima društvene mreže posao te je puno stvari samo reklama dok se predstavljaju kao osobni stavovi. Ne preporučuje se zapravo ono što je dobro i kvalitetno, nego ono što će izvući najveću svotu novaca potrošaču, a danas je to izgled.

Ništa oko nas nije savršeno niti je napravljeno da tako bude. U redu je imati raščupanu kosu, krive zube, veći nos. Te osobine se možda ne uklapaju u taj ideal ljepote, ali nas čine nesavršenima i različitima što ja mislim da je najbitnije - biti sam svoja osoba.

Danas se mladi trebaju oduprijeti tolikom medijskom utjecaju i težiti promjeni koja nas čini jedinstvenima, a ne samo kopijama drugih.

Matija Demarin, 8. a

Eva Uravić, 7. b

Moja sloboda

Sloboda je općenito opisana kao mogućnost osobe da svojim kretanjima, mislima, govorenjem i radnjama upravlja iz središta vlastitog bića. Teško je samog sebe odrediti slobodnom ili neslobodnom osobom. Ako gledamo društvo u kojem živim, živim relativno slobodnim životom; imam pravo na druženje s prijateljima, pravo na istraživanje svojih sposobnosti, na besplatno obrazovanje, pravo na biranje odjeće... Ali ja mislim da biti slobodan ima šire značenje od toga.

Za mene je sloboda ponajviše sloboda pisanja i izražavanja kroz umjetnost i stvaralaštvo. Za mene to znači biti svoj, a ne kontroliran tuđim nametnutim mišljenjima i osudama. Svaka slobodna osoba ima svoje ideje te kritički promišlja svijet oko sebe. Za mene sloboda također znači biti psihički i fizički zdrav; da nas bolest, bilo vidljiva izvana ili pak bolest koja nam je zahvatila dušu, ne sprječava u življenju slobodnog života.

U današnjem svijetu slobodu najviše narušavaju ratovi, a nakon njih slijede države u kojima vlada diktatura. Ovakve okolnosti u ljudima stvaraju strah. Slobodni ljudi ne znaju koliko je sloboda vrijedna dok ju ne izgube. Smatram da je potpuna sloboda u svijetu teško ili čak uopće nije dostižna, no to ne znači da ne trebamo jedni druge poticati na pronalazak slobode u sebi, jer sloboda izbora je nešto na što bi svaka osoba na Zemlji trebala imati pravo.

Milan Taljat, 8. b

Denys Zhuikov, 7. b

Zara Ujčić, 7. b

Ovisnost o tehnologiji

Ovisnost o tehnologiji postaje sve veći problem današnjice. Mladi provode mnogo vremena na digitalnim uređajima, a razvoj mnogih društvenih mreža ih na to potiče.

U današnje vrijeme nemoguće je živjeti bez tehnologije. U svim djelatnostima potrebno je tehnološko znanje koje nameće potrebu za uporabom digitalnih uređaja. U poslovnom svijetu nezamislivo je nepoznavanje rada na računalu. Poslovna komunikacija svedena je na korištenje društvenih mreža i to najčešće u svrhu oglašavanja i širenja poslovanja. Učestalost korištenja tehnologije neprimjetno stvara ovisnost tako da je koristimo i u slobodno vrijeme, najčešće radi razonode.

Čak je i odraslima teško oduprijeti se toj navici. Problem je prisutniji kod djece. Osim za školske potrebe, djeca na digitalnim uređajima traže informacije o svemu što ih zanima, proučavajući razne mrežne stranice i "surfajući" satima. Osim toga, mnogo vremena posvećuju uređivanju profila na društvenim mrežama što u današnje vrijeme zamjenjuje druženje s vršnjacima. Na taj način stvara se otuđenost među djecom. Također, dolazi do smanjanja komunikacije i slabijih govornih sposobnosti. Djeci je sve teže izaći iz svoje "zone ugone" i radije ostaju u svom domu gdje se odjećaju dobro i sigurno, što dovodi do sve veće lijenosti i pasivnosti. Samim tim ne žele se dogovarati i razgovarati uživo, već im je lakše slati poruke. Poruke današnjice su sve kraće, pisane kraticama i nepotpune. Sve to pokazuje koliko je problem kompleksan te kako sve dublje tonemo u tehnološku zatupljenost.

Najbolji primjer nastanka ovisnosti bio je za vrijeme Covid-19. Djeca su se u izrazito kratkom vremenu morala prilagoditi na sve te uređaje. Najgore je to što je korištenje uređaja bilo cjelodnevno. Ujutro se pratila nastava, a poslijepodne su se odrađivale zadaće i vježbe koje su znale potrajati dugo u noć. Poslije završetka takvog načina života sve je bilo drukčije. Više se nije moglo natrag. Uređaji su postali "nužno zlo" bez kojih danas nitko više ne može. Nismo ni svjesni koliko svog slobodnog vremena provodimo na njima.

Razvoj digitalnih uređaja i njihovu upotrebu ne možemo spriječiti. Nemoguće ih je izbaciti iz svakodnevne uporabe zbog potrebe za njihovim korištenjem. Jedino što možemo učiniti je smanjiti vrijeme njihove uporabe, ali za to je potrebna visoka razina samokontrole. Zapravo, razvojem digitalnih uređaja, u cilju poboljšanja kvalitete života, sami smo sebi stvorili problem ovisnosti i otuđenja, kako kod odraslih, tako i kod djece.

Lana Laginja, 8. c

Ja sam Mjesec

Mjesec. Ja sam Mjesec.

Mjesec ima nesavršenu i neravnu površinu.

Pun je kratera i ožiljaka od prije mnogo godina koji svjedoče onomu što je Mjesec proživio.

S jedne strane promatra Zemlju i ljude na njoj.

Osvjetljava im tamne noći.

Osvjetljava im put života.

Ali, nitko nema stalni put.

Put se mijenja.

Mjesec ponekad prekriju oblaci, no, njegova se kristalna svjetlost uvijek barem prividno probije kroz tmurni pokrivač.

Mjesec uvijek ima tamnu stranu.

Stranu koju ne pokazuje drugima.

Samo su oni najiskusniji astronomi i astronauti mogli vidjeti tamnu stranu

Mjeseca, ali većini će taj dio uvijek ostati prikriiven.

Možda će i oni jednoga dana postati astronomima pa da vide drugu stranu Mjeseca.

Mjesec se ne pokazuje svaki dan isto.

On mijenja svoj oblik.

Svatko drugačije vidi Mjesec.

Nije do njega, on sebe prikazuje takvim kakav jest.

Zašto bi se Mjesec skrivao?

No, svatko mu daje posebno značenje.

Ljudi se mogu zaljubiti u Mjesec, promatrati ga svake noći, dolaziti njemu emocijama opijeni i s pospanim problemima o kojima nitko drugi ne želi čuti.

Mjesecu to ne smeta.

On je uvijek ovdje.

Ali, ljudi odrastaju.

Tako će i Mjesec jednoga dana odrasti.

Ali, ne još.

Hoće li se Mjesec ikada srušiti na Zemlju?

Odustati?

Hoće li Mjesec dići ruke od svega i jednoga dana jednostavno odlučiti da više neće hrabro sjati na zvjezdanom nebu?

Da neće ljudima osvjetljavati put?

Hoće li odlučiti da više ništa nema smisla i da ne vrijedi svoju svjetlost dijeliti s drugima i da je jednostavno bolje biti sam sa sobom, sebičan i bez drugih?

Mjesec ne odustaje.

Mjesec. **Ja sam Mjesec.**

Milan Taljat, 8. b

Johnny Tanushaj, 6. b

Nina Perković, 6. b

Duje Svilan, 8. c

Viktorija Jurišić, 6. b

Leana Skoko, 5. c

Ja sam oblak

Putujem iznad rijeka i potoka,
preko brda, ravnica i drveća.

Preko visokih kuća, dvoraca i utvrda,
u miru promatram cijeli svijet.

Lebdim u ushićenu raspoloženju
iznad dolina, polja i šuma.

Nemam neprijatelja ni protivnika,
osim vjetra koji puše i koji me komada.

Ja sam čisto bijel, ponekad srebrn,
Bez mene nebo bilo bi prazno i golo.

Izazivam munje da glasno udaraju,
i plašim ljude zvukom grmljavine.

Kada zemlja postane napukla i suha,
osjećam se tužno, i lijem suze.

Tada Zemlja opet zablista veseljem.
Veselim se i ja kad vratim život na beživotnu zemlju.

Eleonora Chiara Bakalović, 8. b

Ja sam cvijet

Ja sam cvijet otvoren na jutarnjem suncu.

Sunce me ispunjava srećom.

Ali kao što na kraju svakoga dana dolazi večer,

Tako i u mom vedrom danu dolazi noć.

Postajem cvijet zatvorenih latica,

Samo jedan trag proljeća na livadi.

No na kraju noći, sjene ili tuge,

Budi se novi dan pred kojim ponovno dižem glavu.

Otvaram svoje latice i krećem ispočetka.

Ja sam cvijet koji se budi i

Ponovno otvaram latice prema suncu.

Paola Cvjetković, 8. b

Ana Grlić, 7. a

Rajana Bečiri, 6. b

Mali savjeti za zaljubljene i one koji će se tek zaljubiti

1. Ima onih koji svaki dan gledaju u drugom smjeru, takvi stvarno nemaju mjeru. Bilo bi im bolje da granice postavе, Inače nema ljubavi prave!
2. Ima onih koji o simpatiji šute, Na njih se prijatelji često ljute. Ali svatko ima pravo svoju ljubav kriti, Ne mora je nikome otkriti!
3. Neki ne paze kome o svojoj ljubavi govore, Pa na sva usta o tome zборе. Takvi uskoro gorko požale, Jer svi o njima zbijaju šale!
4. Srećom postoje oni koji se obostrano vole, O njima govori pola škole. Oni hrabro ljubav iskazuju I nikome se ne dokazuju.
5. Ljubav je stvarno ozbiljna stvar U proljeće zbog nje nastaje dar-mar! Cijela škola poludi, Dobre ocjene izgubi.
6. Da ne biste imali slomljena srca, Budite spremni kad ljubav vam na vrata pokuca. Dočekajte ju sigurni u sebe Jer ljubav povezuje sve nas - i mene i tebe.

Demi Stanić, Mare Mišković, 6.c

Moje odrastanje

Bilo je to jednog kišnog ponedjeljka, preciznije u 9 sati i 44 minute. Kiša je lila na sav glas. U cijeloj je bolnici odjekivao glas male Gaje, a pored nje stajao je Little papy, plišana igračka. Tata je stajao vani i nestrpljivo priželjkivao trenutak da me primi u naručje.

Moje najranije sjećanje je kako tata dolazi s posla svakoga dana u prljavom trlišu, istuširao bi se i sjeo za stol. Mama bi ušetala s mojom najdražom juhom od mrkve jer sam mislila što više mrkve pojedem, imat ću oštrij vid. Navečer, kad je mrak već pao, mama, tata i ja stali bismo pred prozor i gledali male avione koji mijenjaju svoje boje na nebu. Mama mi je svake večeri pričala priče pa sam prije nego što sam prohodala, tečno govorila. Svaki put kada smo se vraćali u selo, rekla bih: "Ti tan, di don." To je značilo: *Šišan i crkveno zvono koje bi se oglasilo*. Zanimljivo je bilo kako sam prohodala. Mama je stajala s jedne strane, a tata s druge, oboje su u ruci držali čokoladu. *Ja sam puzala od jednog do drugog te se odjednom digla, sretno uzela svoju čokoladu i strpala je u usta.*

Bitne osobe u mom djetinjstvu bili su moji roditelji i jedna vrlo, vrlo posebna prijateljica. Nju sam upoznala tako što sam ju prvi dan kad je došla u vrtić sa svime upoznala. Teta je upitala tko bi joj pokazao vrtić, a ja sam jureći iskočila: "Ja ću, ja ću!" Tako smo Lana i ja postale najbolje prijateljice i jedva smo čekale doći u vrtić da se družimo. Lana mi je i dan danas prijateljica i čuva mi leđa, kao i prije.

Ovo je priča Nelle Bon Bon

Bok svima! Ja sam Nella Bon Bon, jedno lijepo biće iz daleke galaksije. Izgledam kao mali hrčak, ali velikog srca. Malo sam bucfasta i okruglasta, ali sam svejedno predivna i slatka. Kud god prođem, svim ljudima otvaram srca.

Imam super moć, a to je da se svi zaljublje u mene i donosim svima ljubav i mir. Osim što se svi zaljube u mene, mogu napraviti da se svi zaljube jedni u druge. Zato sam teška srca odlučila napustiti svoj mirni i predivni planet. Kod nas je sve puno ljubavi, ali uočila sam planet, koji se, kako sam čula, zove Zemlja i na njemu ima sasvim malo ili nimalo ljubavi. Zbog toga sam odlučila otići na Zemlju svojim ružičastim, sjajnim letećim autom koji ne zagađuje svemir, već ga ispunjava ljubavlju. Bilo mi je jako žao napustiti svoj dragi, predivni, mirni dom, ali imala sam osjećaj kao da moram pomoći ljudima.

Došao je i moj veliki dan, dan polaska u školu. Kupila sam torbu na vučiča, pernicu u kompletu, novu odjeću. U školi je uvijek bilo zabavno uz našu učiteljicu Dejanu. Ona nas je naučila osnovama pristojnog ponašanja, inteligencije i mudrosti. Jako sam je voljela i kad je u četvrtom razredu otišla, plakala sam gledajući naše slike. U prvom razredu dobila sam prvu jedinicu iz lektire. Baš mi je Hrvatski danas najdraži predmet, kao i učiteljica Tina.

U trećem razredu došla nam je nova učenica, a mi smo je odlučili ugodno iznenaditi pozdravom dobrodošlice i viknuti: "Dobrodošla, Glorija!" Kad je stigla i čula pozdrav, ostala je sasvim zbunjena i rekla nam da se ona zove Monika. Svi smo prasnuli u smijeh. Te se anegdote i danas često prisjećamo.

Tako su godine prolazile i došlo je ljeto prije petog razreda. Tog ljeta utrkivala sam se s japankama na nogama, spotaknula se i pala. Otišla sam u bolnicu i dobila dvije anestezije i pet šavova. Ožiljak je još uvijek tu, a ja sam već u sedmom razredu. U razred idem s Ližnjancima s kojima je zabavno, ali uvijek nekako upadaju u nevolje.

Imala sam sretno djetinjstvo, s ponekim ružnim stvarima, koje su potpuno nebitne. Odrasla sam u dobru i čvrstu osobu, na sebi još trebam puno raditi. Mislim da naviše trebam raditi na svom karakteru jer je on bitan za daljnji život. Zahvalna sam za svoj život, svoje prijatelje i svoju obitelj.

Gaia Lazarić, 7. c

Provozala sam se po cijeloj Mliječnoj stazi i konačno našla Zemlju, smrdljivu, zadimljenu, tužnu. Tada sam počela smišljati plan za velike i dobre promjene. Odjednom mi je jedna sjajna, brzo ostvariva ideja pala na pamet. Moj mali korisni auto se hitro provozao oko planeta i donio ljudima veliki mir, ali je na žalost sva negativna zemaljska energija ušla u mene.

Kad sam krenula kući, osjećala sam se tužno i pomalo ljuto, ali što sam se više približavala domu, osjećala sam se sve veselije i sretnije. Moja me obitelj smatrala junakinjom jer sam izliječila sumornu i dosadnu Zemlju. Na Zemlji je sad bilo veselo, zabavno i mirišljivo.

Svako jutro kad se probudim i pogledam kroz prozor, pomislim da je sad Zemlja planet na kojem žive veseli, sretni i zaljubljeni ljudi.

Nikolina Dijaneš, Johanna Drandić Wallinger,
Anais Nirvana Miličević, 5. d

To sam ja

5. rujna 2009. godine rodilo se jedno bučno dijete po imenu Martin. To sam bio upravo ja. Moji roditelji koji su me doveli na ovaj svijet su mama Lorena i tata Gianni. Prvih se godina uopće ne sjećam, o njima sam slušao od roditelja i odraslih osoba. Prve smo tri godine živjeli u Ližnjanu kod babe i dida dok nam se gradila kuća u Šišanu. Kako su mi pričali, bio sam hiperaktivno dijete i zbog toga moji roditelji nisu puno spavali noću.

Važne osobe u mom djetinjstvu su baba i dide te mama i tata. Većinu vremena sam provodio u vrtiću, ali imao sam jedan problem. Nisam imao prijatelja u vrtiću, tako da sam se morao zabavljati sam. Najvažnije sjećanje na vrtić bilo je kad smo svi bili vani u dvorištu, a ja sam se vratio u zgradu vrtića i zaključao vrata. Teta se morala popeti ljestvama kroz prozor da bi ušla u zgradu.

Kad sam došao u školu, bio sam pomalo začuđen jer sam mislio da, kad završim vrtić, više neću odlaziti na slična mjesta, nego da idem raditi. Svog prvog pravog prijatelja upoznao sam u drugom razredu. Njegovo ime je Ivano. On se tek doselio iz Siska u Ližnjan. Ivano i ja zajedno smo odlazili iz škole i poslijepodne bismo se igrali. Kad sam završio četvrti razred, bio sam tužan jer smo se rastali od naše učiteljice.

Kad sam došao u peti razred, osjećao sam se kao zrno porred onih učenika koji su visinom dosizali oblake. Te školske godine nismo bili dugo u učionicama jer je izbila korona. Trebali smo ostati kući i gledati učitelje preko ekrana. Online nastavu sam provodio kod dide i babe. Dide i baba imali su tonu čokolade i gaziranog pića, tako da sam svoju online nastavu provodio ugodno, ali ipak to su bile najdosadnije godine mog života.

Došao sam do sedmog razreda, a ostao sam i dalje jedno nestašno i hiperaktivno dijete. Takav želim i ostati jer želim biti originalan, onakav kakav jesam, a ne kakvog me ljudi žele, niti kakvog oni misle da bih trebao biti. Ja sam jedno pametno dijete koje puno zna i pamti, ali mi se ponekad ne da učiti jer sam "u svom filmu". Moje djetinjstvo je pustolovno baš zato što sam nemiran. Kad odrastem, želim biti pošten radnik i baviti se onim što moje srce želi.

Martin Benčić, 7. c

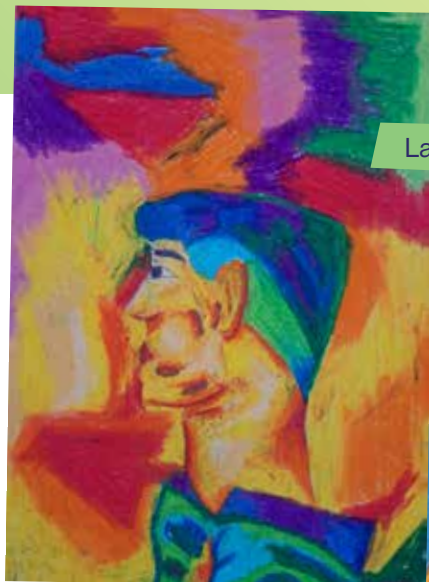
Nia Mirković, 7. a

Antonio Kljajić, 6. a

Larisa Kljajić, 7. a

Ana Sapotnik, 7. a

Sara Levanić, 6. c

Duje Svilan, 8. c

Na kraju puta dugog osam godina

Približava nam se kraj školske godine. Nikad brže nije prošla, dani su proletjeli u trenu. Uskoro počinju upisi u srednju školu. Sve se brže približava kraj našeg druženja. Pomalo sam sretna, pomalo tužna.

Sretna sam što ću u srednjoj školi naučiti mnogo toga što će mi biti dobro i korisno u životu, steći nove prijatelje i doživjeti nova i lijepa iskustva.

Tužna sam što se odvajam od svog 8. a razreda jer smo prošli mnoge lijepe i smiješne trenutke, a bilo je malo i groznih. Sjećat ću se svakog jutra kad bismo ušli u učionicu veseli i pričljivi, pa smo zbog toga znali naljutiti učitelje. Naravno, njihova bi ljutnja brzo prošla. Hvala svim nastavnicima što su nas trpjeli i objašnjavali sve nejasnoće ovih osam godina.

Svemu dođe kraj pa i ovom našem druženju. Svatko će krenuti različitim putem i graditi sebe i svoju budućnost. Nadam se da će svi krenuti pravim putem i da ćemo jedni drugima ostati u lijepom sjećanju.

Sumeja Bašić, 8. a

Život je priča

Na život gledam kao na priču. Priča ima početak i kraj, ali između njih mnoštvo je zanimljivih poglavlja. Kraj škole bliži se kao kraj poglavlja, velikog i važnog poglavlja u mojoj priči.

Za mene je završetak osnovne škole gorko-slatkog okusa. Obuzima me osjećaj da se moje djetinjstvo približava kraju. Tužna sam zbog toga, ali znam da ništa ne može trajati zauvijek. U isto sam vrijeme sretna i uzbuđena zbog novih iskustava i pustolovina koje me čekaju na mom putu.

Ostavljam iza sebe prva prijateljstva, svađe, prve ljubavi, lijepe trenutke i pokoju suzu. Sve su to bile važne lekcije koje su me naučile puno o samoj sebi, o ljudima, odnosima i životu. Spremna sam uhvatiti se u koštac s novim izazovima. Uskoro odlazimo iz ove škole i iza sebe ostavljamo drage zidove, klupe i hodnike. Tek sad vidim kako mi je sve priraslo srcu i koliko će prazninu ostaviti u meni. Stari zidovi kriju tajne, razne nestašluke koje će trajno čuvati. Ipak, ne ostavljam ovu školu potpuno, nosit ću je sa sobom u srcu.

Pozdravljam svoje djetinjstvo iako se potajno nadam da će ipak još malo ostati uz mene, barem na prvoj stranici novog poglavlja koje me čeka.

Mara Blašković, 8. b

Život je san

Dok ovo pišem, ne mogu vjerovati da je već prošlo osam godina, da osam godina sjedim u klupama s istim ljudima. Ali evo nas, na samom kraju puta, brojimo dane do rastanka.

Naš razred je poput muzeja. Gledate različita umjetnička djela, njihove mane i dobre strane. Prolazite kroz muzej, neka vam se djela sviđaju više, a neka manje. Iako nismo složan razred, navikli smo jedni na druge.

U maloj školi u Banjolama započelo je naše putovanje dugo osam godina. Prve četiri godine proveli smo pod vodstvom naše bivše učiteljice Ljiljane Brenko. Obožavali smo je i voljeli od srca. Svi gajimo veliko poštovanje prema njoj. Sjećam se da sam se prvog dana pojavila u bijeloj svjetnoj haljinici i dugim plavim loknicama. Osjećala sam se nervozno, uzbuđeno, ali ponosno što postajem prvaš. Nosila sam gomilu slatkiša za svoj budući razred. I dan danas moji prijatelji i ja maštamo o onoj cvjetnoj livadi, punoj maslačaka i tratinčica ispred škole.

I tako smo stigli do petog razreda i škole u Medulinu. Čudila sam se koliko je škola velika i koliko je puno ljudi u njoj. Ušli smo u novu učionicu našeg novog razrednika i sve je bilo super prvo polugodište. Sve je bilo odlično i nitko nije niti mogao slutiti što će nam se dogoditi. Život se okrenuo za 180 stupnjeva. Došla je korona. Svi smo sjedili u svojim kućama u pidžamama slušajući političare kako pričaju o nekom nepoznatom i strašnom virusu. Dan kada smo završili zaključani u kućama bio je dan našeg pada. Kako je vrijeme protjecalo, postajali smo sve otuđeniji i samim tim samotniji.

U osmom razredu odlučila sam se koncentrirati na sebe. Shvatila sam da je mentalno zdravlje bitnije od ocjena. Shvatila sam da ne smijem prestati biti dobra osoba zbog loših ljudi na ovom svijetu. Shvatila sam da dobar čovjek govori istinu i misli istinu. Drago mi je što sam stekla toliko prekrasnih i dragocjenih prijatelja.

Najveća mi je želja proputovati cijeli svijet, a mislim da ću to i ostvariti jer život je san, a ja znam i hoću sanjati.

Eleonora Chiara Bakalović, 8. b

Marija Božić - 4.r.
PO Banjole

Mateo Cvjetković, 4. r.
PO Banjole

Crni baloni nad pulskim ulicama

22. rujna obilježen je Nacionalni dan borbe protiv nasilja nad ženama u Hrvatskoj. Sigurna kuća Istra je povodom njegovog obilježavanja po 14. put organizirala, kao i prošlih godina, mimohod u gradu Puli. Na njemu su sudjelovali učenici nekih srednjih škola, predstavnici raznih udruga, a dobrodošlo je bilo i građanstvo Pule.

S transparentima i crnim balonima hodalo se od Trga Forum kroz Ulicu Sergijevaca do Trga Portarata, sve s pratnjom bubnjara. Tamo se program nastavio plesnom izvedbom AB Originala, dramskom performansom četiriju glumca iz INK i puštanjem crnih balona. Oni simboliziraju žene koje su stradale smrću zbog obiteljskog nasilja. U program je bio uključen i govor koordinatorice Sigurne kuće Istra, Jadranke Černjul u kojemu je izjavila zastrašujuće brojke ubijenih žena u Hrvatskoj.

Samo u Istri je u posljednjih 25 godina ubijeno čak 26 žena, od kojih je 20 ubijeno od strane bliske osobe. Ove godine smrtno su nastradale tri žene i sve su tri bile žrtve bliskih osoba. U najvećem broju slučajeva to su bračni i izvanbračni partneri, sinovi, pa čak i unuci. J. Černjul također ističe kako državne institucije nažalost i dalje nisu sposobne pravredno kazniti nasilnike.

ZAŠTO SE OVAJ DAN OBILJEŽAVA?

Dan borbe protiv nasilja nad ženama održava se u spomen na događaj iz 1999. godine kada je Mato Oraškić, tada suspendirani policajac, tijekom brakorazvodne parnice na Općinskom sudu u Zagrebu usmrtio svoju suprugu Gordanu Oraškić, njezinu odvjetnicu Hajru Prohić i sutkinju Ljiljanu Hvalec, a teško ozlijedio zapisničarku Stanku Cvetković. Mato Oraškić je time postao prva osoba u Hrvatskoj osuđena na maksimalnu zatvorsku kaznu od 40 godina.

O NASILJU NAD ŽENAMA

Većina ljudi misle da se obiteljsko nasilje događa u siromašnim kućanstvima i u imovinski loše stojećim obiteljima, ali događa se svim društvenim slojevima pa čak i poznatim osobama. Najčešće su žrtve žene i rijetko muškarci, a vrste nasilja mogu biti: fizičko, psihičko, ekonomsko, seksualno i duhovno. **Nikada ne smijemo osuđivati žrtvu.** Izlazak iz ovakvih situacija može biti vrlo težak. Često žena ostaje u nasilnom odnosu jer drukčije ne bi mogla osigurati krov nad glavom svojoj djeci. Cilj nasilnika je da žrtvu učini slabom i da mi-

sli kako nije sposobna izaći iz nasilnog odnosa. Ženi tako pada samopouzdanje te takvim riječima počinje vjerovati. Nasilje može biti prisutno i u mladenačkim vezama. Na to ukazuju: ljubomorno i posesivno ponašanje, provjeravanje poruka na mobitelu, izoliranje od društva i ucjene. Takvo nasilje nisu "dječje igre" i može ostaviti teške posljedice. Važno je da tinejdžeri otvoreno razgovaraju o svojim problemima u vezi s prijateljima, psiholozima, roditeljima i sl.

KAKO PRIJAVITI DOZNAJJE ILI SUMNJU NA NASILJE?

Nasilje se nikako ne smije zanemariti. To nije interna, obiteljska stvar u koju se ne miješa, nego velik društveni problem koji su svi stanovnici Hrvatske dužni prijaviti policiji. Ako dijete svjedoči nasilju, najbolje je da razgovara s osobom od povjerenja starijom od sebe poput učitelja ili rodbine izvan kućanstva u kojemu se zbiva nasilje. Ako ste na bilo koji način dio obiteljskog nasilja, ili ga trpi netko u vašoj okolini, prijavite to na broj policije 192 ili nazovite Sigurnu kuću Istra na SOS telefon 052 500 - 148 i stanite nasilju na kraj.

ČIME SE BAVI SIGURNA KUĆA ISTRA?

Sigurna kuća Istra je organizacija koja pruža psihološku i emocionalnu podršku, pravne informacije, podršku tijekom ostvarivanja prava i smještaj u sigurnom prostoru s tajnom lokacijom za žrtve obiteljskog nasilja. Njihova je misija pružanje besplatne pomoći ženama i djeci i podizanje svijesti građanstva o nasilju u obitelji kao društveno neprihvatljivom obliku ponašanja.

Milan Taljat, 8. b

*Samostalni novinarski rad
sudjelovao na županijskom LiDraNu*

Brijunske populacije

21. listopada 2022. g. učenici sedmih razreda posjetili su NP Brijune gdje su održali terensku nastavu na temu Brijunske populacije.

Po dolasku na Veliki Brijun učenike su dočekale voditeljice radionice i upoznale ih s planom rada – vožnja vlakicom do Safari parka, predavanje o ekosustavima brijunskih otoka i radionice na terenu.

Vožnja vlakicom bila je najbučnija u zadnjem vagonu, šetnja Safari parkom kratka, ali uzbudljiva zbog susreta sa slonicom Lankom, pauza na prostranoj livadi izazov za sve koji su željeli igrati lovice. Nakon uvodnih uzbuđenja učenici su mogli započeti sa zadacima: u tri grupe krenuli su u otkrivanje vodnog, kopnenog i morskog ekosustava na Velikom Brijunu.

Jedan od brijunskih vodenih ekosustava je Brijunska lokva koja je prirodna depresija ispunjena oborinskom vodom. Njezina prosječna površina iznosi oko 1800 m², a najveća dubina je oko 2,5 metara. Učenici su dalekozorima promatrali okoliš i zabilježili sve što su vidjeli i naučili.

ZANIMLJIVOST: U bari su se do nedavno mogle pronaći crvenouhe kornjače koje su je nastanjivale kao invanzivna vrsta, ali su uklonjene jer su predstavljale opasnost za autohtone vrste.

Šuma je drugi ekosustav koji su učenici proučili. Glavnu zajednicu čine hrast crnika, crni jasen i lovor. Većina sastojina ove zajednice nalazi se u raznim degradacijskim stadijima kao što su: makija – garig – kamenjar.

ZANIMLJIVOST: U potrazi za sitnim životinjskim organizmima učenici su uspjeli uloviti škorpione i u plastičnim posudama s povećalom proučiti njihovu građu. (Životinje su kasnije vraćene u prirodu neozlijeđene i bez većih trauma.)

Na kraju su se učenici okupili na morskoj obali i proučili morski ekosustav. Upravo podmorje čini 80% zaštićenog područja nacionalnog parka. Prosječna dubina je 15 metara, a najveća dubina 50 metara. Zahvaljujući vrijednim stanišnim tipovima, podmorje Brijuna uvršteno je u mrežu Natura 2000, najveću ekološku mrežu zaštićenih područja na svijetu.

Brijunska maslina

Antička Pula: Povratak u vrijeme starih Rimljana i još starijih Histra

14. studenog 2022. g. učenici petih razreda posjetili su Pulu i Nezakciju u sklopu terenske nastave koja je ostvarila međupredmetnu korelaciju između Povijesti, Hrvatskog i Njemačkog jezika.

Učenici su prošetali antičkom jezgrom Pule te poput pravih turističkih vodiča na hrvatskom i njemačkom jeziku govorili o važnim povijesnim spomenicima.

Kao u rimsko vrijeme u staru jezgru ušli su kroz Dvojna vrata, prošli pored obnovljenog Arheološkog muzeja Istre, stigli u Malo rimsko kazalište u kojem ih je veleбно novo gledalište ponukalo da izvedu recitacije Dobriše Cesarića Jesen i Gustava Krkleca Val. Time je pretpremijerno započeo kazališni život Malog rimskog kazališta, i prije samog službenog otvorenja.

Put ih je kroz Slavoluk Sergijevaca odveo prema mozaiku Kažnjavanje Dirke i do Foruma koje je nekad i danas ključno mjesto društvenog života - okupljanja, druženja i razgovora, a ovom prilikom to je bio trenutak za ponavljanje gradiva iz povijesti i rješavanje nastavnih listića.

Drugi dio terenske nastave uslijedio je u Nezakciju gdje su poslušali predavanje o povijesti glavnog grada Histra, uz tlocrt su na terenu istražili ostatke građevina i upoznali se s junačkom pogibelji posljednjeg histarskog kralja Epulona.

Bogatiji za nova znanja vratili su se u Medulin, zadovoljni što su dan proveli u druženju, igri i učenju, sa željom da terenskih nastava bude što više.

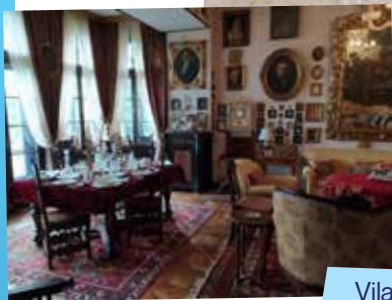
S novim pogledom na Malo rimsko kazalište

Ispred Augustovog hrama

Izlet na Krk

Vila Ružić

Izlet na Krk i u Rijeku

Dan prije izleta bila sam jako uzbuđena. Pakirala sam stvari i razmišljao tome kako neću moći zaspati cijelu noć.

Ujutro sam se probudila na lijevu nogu. Cijelo jutro sam bila ošamućena. Na putu prema Krku slušali smo razne pjesme, a vodič nam je u pauzama pričao o zanimljivostima vezanim uz Krk. Po dolasku brže-bolje krenuli smo prema brodiću koji nas je odveo do Košljuna. Košljun je zaista predivan, na njemu se nalazi preko sto vrsta biljaka, među kojima su neke zaštićene. Posjetili smo benediktinsku crkvu i muzej koji je jako zanimljivo i lijepo osmišljen.

Kasnije smo se uputili prema Jurandvoru pored Baške gdje smo u crkvi sv. Lucije poslušali predavanje o Bašćanskoj ploči. U popodnevnim satima nastavili smo putovanje prema Rijeci gdje smo posjetili Vilu Ružić i saznali mnoge zanimljivosti iz života obitelji Mažuranić.

U večernjim satima vratili smo se u Medulin, bila sam jako umorna, ali izlet je bio lijep i svi smo na njemu uživali.

Sara Valković, 6. a

Izlet u Liku

Plitvička jezera

Izlet u Liku

Rijetko je tko te noći uspio spavati. Jedva smo čekali polazak na izlet u Liku. Pred nama su bila dva nezaboravna dana.

Prvih sat vremena vožnje većina nas je prespavala, ali nakon prve stanke u autobusu je zavladała prava zabava. U dobrom raspoloženju stigli smo na Plitvička jezera gdje nas je dočekala kiša. Pred nama se pružio predivan pogled na bezbrojne slapove i jezera. Satima smo hodali po drvenim puteljcima i mostovima, pod gustim zelenim granama koje su se nadvijale nad nama, a pod nogama je nadirala hladna, bistra voda. Sve je oko nas bilo čudesno i bajkovito, samo smo čekali da šumske vile zaplešu oko nas vilinsko kolo.

Put nas je doveo do najvećeg jezera Kozjaka gdje smo se ukrcali na brod. Vožnja brodom bila je tako spora da smo mislili kako stojimo na mjestu. Naš se umor pokazao tek u spokojno tihom busu na putu prema hotelu. Nakon nekoliko nespornazuma oko soba, svi smo se raspakirali i otišli na večeru u hotelski restoran. Svi smo se spremili za "mini disco" nakon večere, kojeg na kraju nije bilo. Problem s discom nije nas nimalo pogodio, sami smo si priredili pravu zabavu. Cijelu smo večer pjevali i plesali, stisnuli se u jedan apartman, igrali društvene igre i smijali se do suza. Tako smo se družili dugo u noć.

Jutro je, nažalost, brzo stiglo. Svi smo se probudili prilično rano, i to vrlo umorni. Nakon doručka uputili smo se put Smiljana koji je trajao dovoljno da se još malo odmorimo.

U Smiljanu nas je dočekala voditeljica uz koju je Nikola Tesla postao zanimljiva i tajanstvena tema. Razgledali smo sve kopije njegovih izuma te dokumentarni film o njemu. Smiljan je toga jutra također bio kišovit, ali to nas nije spriječilo da se igramo u parkiću Muzeja. Nakon što su svi kupili suvenire, uputili smo se u Kuterevo. Ručali smo u malom OPG-u čiji su domaćini bili jako ljubazni. U utočištu za medvjede Kuterevo dočekao nas je zabavan i pomalo smiješan vodič koji nam je pričao o zanimljivostima iz života Utočišta za medvjede. Svima su medvjedi bili jako slatki, barem na pristojnoj udaljenosti, pa su ih slikali. A nakon toga ponovno smo sjeli u autobus i krenuli prema kući. Nakon neizostavnog zaustavljanja na Vratima Jadrana, u autobusu je zavladała urnebesna zabava, pjevali smo toliko glasno i uživljeno da su nam se i učiteljice pridružile.

Ovaj ćemo izlet pamtit i po ludostima i pjevanju, ali i po mnogim novim prijateljstvima. Neki su dobili nove nadimake, a svi smo bogatiji za zajedničke uspomene!

Emma Čupić, 7. b

Posjet glagoljskoj tiskari u Roču i Alejom glagoljaša do Huma

Učenici sedmih razreda u sklopu terenske nastave posjetili su glagoljsku tiskaru u Roču. Mirjana Pavletić dočekala ih je i održala predavanje o počecima tiskarstva u Europi od njegova začetnika Johannesena Gutenberga do djelovanja popova glagoljaša na području Istre i Hrvatskog primorja. Učenici su imali priliku vidjeti nedavno objavljen pretisak izdanja Misala po zakonu rimskoga dvora i Misala kneza Novaka, dvije važne knjige hrvatske srednjovjekovne književnosti.

Misal po zakonu rimskoga dvora objavljen je svega 28 godina nakon Gutenbergove *Biblije*. Dana 22. veljače 1483. tiskan je naš Prvotisak hrvatskom uglatom glagoljicom na hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku čime se ističe kao prva europska inkunabula koja nije tiskana latinicom i latinskim jezikom. Sačuvano je dvanaest primjeraka Misala, od kojih se sedam čuva u Hrvatskoj. Hrvatski sabor proglasio je 22. veljače Danom hrvatske glagoljice i glagoljaštva kao spomen na dan kada je objavljena prva hrvatska tiskana knjiga.

Predložak za tiskanje Prvotiska bio je rukopisni Misal kneza Novaka iz 1368. godine. Napisao ga je knez Novak Disislavić kao zavjetni dar crkvi u kojoj će biti pokopan. Njegovi sinovi prodali su Misal za 45 zlatnika, u to vrijeme veliko bogatstvo, popovima glagoljašima iz Nugle kraj Roča gdje se stoljećima koristio u liturgiji. Na posljednjoj stranici Novakovog misala nalazi se glasoviti zapis Jurja žakna kojim najavljuje tiskanje prve hrvatske knjige:

*“Vita, vita. Štampa naša gori gre.
Tako je oću, da naša gori gre.
1482. miseca ijuna 20 i 6 dni.
To bje pisano v gradu Izule.
To pisa Juri žakan iz Roča.
Bog mu pomagaj i vsem ki mu dobro ote.”*

Mirjana Pavletić učenicima je predstavila ova dva vrijedna izdanja ističući važnost popova glagoljaša koji su stoljećima na ovim prostorima svojim djelovanjem i zalaganjem čuvali hrvatski jezični, kulturni i vjerski identitet.

Učenici su se Alejom glagoljaša uputili u Hum gdje su se usprkos kišnim oblacima uspjeli prošetati uličicama najmanjeg grada na svijetu i privesti terensku nastavu kraju u crkvi sv. Jeronima uz Humski grafit.

Misal kneza Novaka

Misal po zakonu rimskoga dvora

Misal kneza Novaka

Vita, vita! Štampa naša gori gre!

Glagoljska tiskara

Putovanje u Pöls

Naše dugo očekivano putovanje na snijeg započeli smo na parkingu pored škole. Čim smo stigli s roditeljima na parking, žureći smo smjestili stvari u autobus ne bismo li što prije krenuli. Kad su svi stigli, ukricali smo se i napokon je naša pustolovina započela. Mahali smo roditeljima, ali bez prevelike tuge. Ipak je pred nama sedam dana zabave!

1. dan. Kad smo stigli, smjestili smo se u mali hotel i krenuli po pancerice, skije, štapove, skijaška odijela, rukavice... sve potrebno za igre na snijegu. Prvoga dana otišli smo u dvorac gdje smo uz 3D naočale igrali mini golf. Bilo je baš uzbudljivo jer su se likovi, prizori i prostorije virtualno pojavljivali i nestajali kao u crtanom filmu.

2. dan. U 8:30 smo krenuli na skijalište, iako još malo pospani i umorni. Imali smo od 30 do 45 minuta vožnje koje smo iskoristili za spavanje. Čim smo došli na parking, započela je borba s pancericama – nekako smo ih navukli na noge i krenuli prema skijalištu. U 12:30 išli smo na ručak i nakon popodnevnog odmora uputili smo se prema igraonici. U igraonici smo igrali Laser Tag. To je bilo novo i napeto iskustvo, po labirintu smo se ganjali i lovili po mrklom mraku. Nakon večernje zabave vratili smo se u hotel na spavanje.

3. dan. U 9:00 smo krenuli prema bazenima. Kad smo stigli dobili smo ključeve od ormarića. Presvukli smo se i uputili prema bazenu u termama. Oko 13:30 išli smo na ručak. Budući da je bila čista srijeda, jeli smo pastrvu. Nakon ručka vratili smo se na bazene jer je ručak bio unutar hotela u kojem su bili bazeni. U hotelu smo se istuširali, obukli i našminkali. Krenuli smo na večeru, a nakon nje u zabavni dječji centar. Mogli smo igrati pikado, šah, stolni nogomet, karte...

4. dan. Ujutro smo doručkovali i spremili se za skijalište. U 12:30 smo išli na ručak; nakon ručka smo se uputili prema busu i nazad u hotel. Kad smo obavili sve obaveze, krenuli smo prema kuglani. Tamo je bilo jako zabavno. Neki Austrijanci su nam uzimali kugle pa smo zvali učiteljicu Melitu i ona je to riješila. Nakon kuglane išli smo na večeru i nakon toga pravac na spavanje.

5. dan. Ujutro smo se zaputili prema skijalištu gdje se održalo natjecanje. Kad smo završili s natjecanjem, otišli smo na drugo skijalište. Kako bismo došli do naše staze, morali smo se voziti gondolom. Tamo smo sjeli na velike gume, netko bi nas zavrteo i spustili bismo se po nizbrdici skačući.

6. dan. Ujutro smo vratili opremu koju smo posudili. Nakon toga otišli smo u Tvornicu celuloze. Tamo su nas naučili kako i od čega se izrađuje papir. Pokazali su nam također cijeli proces stvaranja papira. Na kraju smo dobili poklon od tvornice.

7. dan. Dan povratka. S puno različitih osjećaja opraštali smo se od svojih domaćina. Pamtit ćemo slasne kolače, velika skijališta, dobro društvo i simpatične voditelje. Pöls, pozdravljamo te do sljedećeg susreta! S lijepim uspomena- ma vratili smo se kući.

Tara Radivojević, 6. c

Putovanje u Argentinu

Ovo je bilo moje treće putovanje u Argentinu. Moj tata rođen je u Buenos Airesu, glavnom gradu te velike države. Tamo imam jako puno rodbine i putovanja su mi prilika da ih bolje upoznam i da se družim s njima.

Buenos Aires je grad velik kao cijeli poluotok Istra, ima oko 13 milijuna stanovnika i sastoji se od mnogo gradskih četvrti. Neke su jako siromašne, a neke bogate.

Zanimljiv dio grada zove se "La Boca", u njemu je svoju nogometnu karijeru započeo slavni Diego Maradona. U gradu ima puno značajnih mjesta: kazalište Cobon, Planetarij, Casa Rosada (zgrada parlamenta), japanski vrt, najveća gradska avenija na svijetu sa osam traka sa svake strane... i još puno toga novoga što se može upoznati i posjetiti.

Argentina ima puno prirodnih ljepota po kojima je poznata, kao što su slapovi Iguazu koji su veći od Niagare, gdje sam se vozio u rafting čamcu; zatim Nacionalni park El Tigre gdje smo iznajmili kućicu pored rijeke i uživali u miru prirode. Kupao sam se u čistoj rijeci, vozio sam se kajacom i "borio" se s paucima u kući.

Volim boraviti u Argentinu mada je putovanje avionom dugo- trajno i zamarajuće (let traje oko petnaest sati). U Argentinu se osjećam kao u svojoj drugoj kući, zanimljiva mi je razlika u godišnjim dobima, tamo je sada rana jesen, i vremenskoj razlici od točno pet sati.

Svaki odlazak u Argentinu sa svojom obitelji dugo dogovaramo, planiramo što ćemo sve raditi i koga ćemo posjetiti. Bez obzira na sve zanimljivosti i uzbuđenja koja mi donosi ovakav godišnji odmor, najviše se veselim i uvijek sam sretan kad dođe vrijeme povratka kući.

Ruben Gotovina Fagin, 7. b

Spremni za polazak

Argentina

I ove su godine naši učenici postigli zapažene rezultate na općinskim, županijskim i državnim natjecanjima. Svim vrijednim učenicima i njihovim mentorima čestitamo na predanom radu i velikom uspjehu!

ŽUPANIJSKA RAZINA

HRVATSKI JEZIK

Lana Laginja, 8. c, 7. mj.
Mentorica: Deborah Brajković

Milan Taljat, 8. b, 16. mj.
Eva Uravić, 7. b, 6. mj.
Eni Olivari, 7. b, 17. mj.
Mentorica: Tina Ribić

Barbara Matika, 7. a, 11. mj.
Ana Grlić, 7. a, 18. mj.
Emma Pilat, 7. a, 19. mj.
Mentorica: Martina Marčeta Šverko

BIOLOGIJA

Mia Mihaljević, 7. a, 9. mj.
David Klemen, 7. c, 3. mj.
Mentorica: Anja Orešković Dušić

ENGLESKI JEZIK

Niko Nujuć, 7. c, 6. mj.
Mentorica: Vesna Juvan-Bukovac

NJEMAČKI JEZIK

Milan Taljat, 8. b, 2. mj.
Eleonora Chiara Bakalović, 8. b, 4. mj.
Mentorica: Danijela Lončarić

LIDRANO, OPĆINSKA I ŽUPANIJSKA RAZINA U KATEGORIJI SAMOSTALNI NOVINARSKI IZRAZ

Milan Taljat, 8.b
Mentorica: Tina Ribić

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ LIKOVNE KULTUR, LIK2023.

Mara Blašković, 8. b, 2. mj.
Paola Cvjetković, 8. b, 5. mj.
Mentorica: Mirjana Konta

VJERONAUČNA OLIMPIJADA

Zara Ujčić, 7.b, Marta Gortan, 7.c, Jan Vignjević, 7.c,
Ivano Gec, 7.c, - osvojili 3. mj.
Mentorica: Marina Šnobl

DRŽAVNA RAZINA

DRŽAVNO NATJECANJE IZ ISLAMSKOG VJERONAUKA

Idrijana Šej, 7. b, 5. mjesto
Mentorica: Minela Omanović

MATEMATIČKO NATJECANJE „KLOKAN BEZ GRANICA“

UČENICI KOJI SU NAGRAĐENI I NAŠLI SU SE MEĐU 10% NAJBOLJIH NATJECATELJA:

KATEGORIJA PČELICE:

Marta Benazić, 2. r. MŠ
Damian Lorenzin, 2. r. MŠ
KATEGORIJA LEPTIRIĆI:
Lovro Radošević, 3. r. MŠ
Aleksandar Meden, 3. r. MŠ
Leon Nikolić, 3. r. PO Banjole

INFORMATIČKO NATJECANJE - DABAR 2022.

Iz naše škole sudjelovalo je 150 učenika. Natjecali su se u kategorijama Milidabar, Kilodabar i Megadabar pod vodstvom učiteljica informatike Branke Kontošić, Nataše Kukulja i Nataše Zenzerović.

Učenici iz naše škole koji su ostvarili izniman rezultat i ušli u 10% najbolje plasiranih učenika u Republici Hrvatskoj su:

Kategorija Milidabar (3. i 4. razredi):
Lovro Radošević, 3. razred MŠ, 40. mj.
Mateo Poropat, 4. razred PO Šišan, 40. mj.
Mateo Cvjetković, 4. r. PO Banjole, 58. mj.
Sveukupno je u ovoj kategoriji sudjelovalo 11 886 učenika.

Kategorija Kilodabar (5. i 6. razredi):
Leo Černjul, 5. c, 40. mjesto
Filip Cvjetković, 5. c, 60. mjesto
Sveukupno je u ovoj kategoriji sudjelovalo 14 667 učenika.

Kategorija Megadabar (7. i 8. razredi):
Morreno Pavlović, 8. c, 192. mj.
Siena Bolković, 8. c, 194. mj.
Vlasta Sabljak, 8. c, 198. mj.
Sveukupno je u ovoj kategoriji sudjelovalo 10 560 učenika.

Županijsko natjecanje iz Biologije

Županijsko natjecanje iz Njemačkog jezika

Državno natjecanje iz Islamskog vjeronauka

Županijsko natjecanje iz Engelskog jezika

Županijsko natjecanje iz Hrvatskog jezika

Vjeronaučna olimpijada

Sportske stranice

Nagrada Hrvatskog sportskog saveza

Hrvatski sportski savez za razvoj i promicanje školskog sporta dodijelio je nagradu našoj učiteljici TZK Danče Banković kao nagradu za veliko zalaganje u radu s učenicima, poticanje sportskog duha, time i zdravog načina života. U svom radu godinama se ističe brojnim sportskim uspjesima svojih učenika u raznim sportovima na općinskoj, županijskoj i državnoj razini. Učenici naše škole ostaju sportski aktivni i nakon osnovne škole, a mnogi odaberu studij kineziologije kasnije u životu. Temelj dobrih tjelesnih navika koje vode zdravom životu stječe se od ranih nogu, a u tom nastojanju je učiteljica Danče Banković temeljila svoj pedagoški rad te zaslužila ovo vrijedno priznanje.

Međuopćinsko prvenstvo u krosu

Na međuopćinskom prvenstvu u krosu, 10. rujna 2022. sudjelovali su učenici naše škole. Domaći natjecanja bila je OŠ dr. Mate Demarina. Ekipe dječaka i ekipe djevojčica 5. i 6. razreda osvojila je prvo mjesto, te su se plasirali na županijsko prvenstvo

Učenice 7. i 8. razreda, također su osvojile prvo mjesto i idu na županijsko prvenstvo. Učenici 7. i 8. razreda osvojili su treće mjesto.

Učenici nižih razreda (2., 3. i 4. razredi MŠ) prošli su direktno na županijsko prvenstvo.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U PLIVANJU

Učenice i učenici naše škole sudjelovali su 23. rujna 2022. na županijskom natjecanju u plivanju, na otvorenom olimpijskom bazenu Delfin u Rovinju. Ekipe djevojčica osvojila je 2. mjesto, dok su dječaci zauzeli 5. mjesto.

USPJESI UČENIKA VIŠIH RAZREDA NA POJEDINAČNOM ŽUPANIJSKOM ATLETSKOM NATJECANJU

ATLETIKA:

Eva Filipović 5. a: 3. mjesto (skok u dalj),
Stjepan Bebek 5. b: 1. mjesto (trčanje 200 metara),
Patricia Crnobori 5. c: 2. mjesto (trčanje 100 metara),
Chiara Vasić 5. b: 2. mjesto (bacanje vorteksa),
Eni Sandri 6. b: 2. mjesto (bacanje vorteksa)
-2. mjesto (skok u dalj)
Filip Todorić 6. b: 3. mjesto (bacanje vorteksa)
Demi Stanić 6. c: 3. mjesto (trčanje 100 metara)
Petra Peruško 6. b: 1. mjesto (trčanje 200 metara)
Leon Periša 6. c: 1. mjesto (skok u vis)
Manolo Fornadžar 5. d: 2. mjesto (bacanje vorteksa)

USPJESI UČENIKA NIŽIH RAZREDA NA POJEDINAČNOM ŽUPANIJSKOM ATLETSKOM NATJECANJU

18.4.2023., održano je Županijsko natjecanje iz atletike pojedinačno. Na natjecanju su sudjelovali dječaci i djevojčice drugih, trećih i četvrtih razreda. Discipline u kojima su se učenici natjecali su: trčanje (60 m, 200m i 300m), skok u dalj, bacanje vorteksa i štafeta.

UČENICI DRUGIH RAZREDA POSTIGLI SU SLJEDEĆE REZULTATE:

Lota Paulišić 1. mjesto (skok u dalj); Enia Cicvarić 2. mjesto (trčanje 60 m); Damian Lorencin 3. mjesto (skok u dalj) i 3. mjesto (trčanje 60 m); David Ognenovski 3. mjesto (bacanje vorteksa); Luis Tanushaj 2. mjesto (trčanje 200 m) i 2. mjesto (bacanje vorteksa).

UČENICI TREĆIH RAZREDA POSTIGLI SU SLJEDEĆE REZULTATE:

Katarina Savić 1. mjesto (skok u dalj); Ilirjana Lleshaj 3. mjesto (bacanje vorteksa); Kevin Čubić 1. mjesto (štafeta), 2. mjesto (bacanje vorteksa) i 3. mjesto (trčanje 60 m); Aleksandar Meden 1. mjesto (štafeta), 2. mjesto (skok u dalj) i 3. mjesto (trčanje 60m); Rafael Ukotić 1. mjesto (štafeta) i 2. mjesto (trčanje 300m); Noa Zečević 1. mjesto (štafeta).

Učenici četvrtih razreda postigli su sljedeće rezultate:

Anka Oros 1. mjesto (skok u dalj), 1. mjesto (trčanje 300m) i 2. mjesto (štafeta); Emma Fitisova 2. mjesto (štafeta); Leona Bebek 2. mjesto (štafeta); Marija Božić 2. mjesto (štafeta); Gledio Aliaj 1. mjesto (trčanje 300 m) i 3. mjesto (bacanje vorteksa).

MEĐUNARODNO NATJECANJE ZRAČNIH AKROBACIJA

SvilArt Aerial Acrobatic ansambl udruge Čarobnjakov šesir iz Pule 29. i 30. travnja, sudjelovao na međunarodnom natjecanju zračnih akrobacija na tkanini, Freestyle Aerial. Natjecanje se održalo u Italiji, u Casale Monferratou i na njemu je sudjelovalo 80 djece i mladih. S natjecanja su se vratili punih ruku medalja, pehara i pohvala a naš učenik 6.c razreda Niko Krapić koji je sudjelovao u kategoriji Junior Intermedio, osvojio je treće mjesto. Niko je član udruge od 10. mjeseca 2022. godine te je u radu s mentoricom Manuelom Rossi pokazao izuzetan talent i napredak.

Sretno, osmaši!

8.a

8.b

8.c

8. a

1. Sumeja Bašić
2. Siena Bolković
3. Maja Brunjak
4. Matija Demarin
5. Ivano Grlić
6. Leon Kolar
7. Borna Krušec Jusufi
8. Lana Laginja
9. Luka Lorencin
10. Noelle Lorencin
11. Mihael Mišta
12. Evan Mark Moratto
13. Emilia Neumann
14. Domagoj Pasković
15. Karlo Anto Pranjic
16. Nikola Radić
17. Luka Rosenberg
18. Klara Šeb
19. Matea Šikljan
20. Gabriela Tanushaj
21. Leonarda Tanushaj
22. Deni Terlević
23. Nensi Vlačić

Razrednica: Nataša Kukulja

8. b

1. Antonio Babić
2. Eleonora Chiara Bakalović
3. Dino Begić
4. Mara Blašković
5. Mia Buić
6. Mauro Crnobori
7. Paola Cvjetković
8. Toni Hrelja
9. Lukas Loparnik
10. Tomas Loparnik
11. Ivan Porobić
12. Luka Privrat
13. Iva Šipić
14. Milan Taljat
15. Luka Anton Tanković
16. Teo Titulić

Razrednik: Miroslav Šop Kebert

8. c

1. Santelli Rocco
2. Buljić Demian
3. Lozančić Matteo
4. Milevoj Mateo
5. Pavlović Morreno
6. Ravnić Fran
7. Sabljak Vlasta
8. Savić Raphael Alessandro
9. Stamenković Ema
10. Svilan Duje
11. Šajatović Kristina
12. Ucović Roko
13. Vilić Antonela

Razrednik: David Orlović

Curčak